

Europeiska gemenskapernas officiella tidning

ISSN 1024-3054

L 159

fyrtioförsta årgången

3 juni 1998

Svensk utgåva

Lagstiftning

Innehållsförteckning

I	<i>Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk</i>	
*	Rådets förordning (EG) nr 1138/98 av den 28 maj 1998 om ändring av bilagorna II och III till förordning (EG) nr 519/94 om gemenskapsregler för import från vissa länder	1
*	Rådets förordning (EG) nr 1139/98 av den 26 maj 1998 om obligatoriska uppgifter vid märkning av vissa livsmedel som framställs från genetiskt modifierade organismer utöver de uppgifter som föreskrivs i direktiv 79/112/EEG	4
	Kommissionens förordning (EG) nr 1140/98 av den 2 juni 1998 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker	8
*	Kommissionens förordning (EG) nr 1141/98 av den 2 juni 1998 om ändring av förordning (EG) nr 1464/95 om särskilda tillämpningsföreskrifter för systemet med import- och exportlicenser för socker	10
*	Kommissionens förordning (EG) nr 1142/98 av den 2 juni 1998 om öppnande och förvaltning av en tullkvot för fryst kött av nötkreatur som omfattas av KN-nummer 0202 och produkter som omfattas av KN-nummer 0206 29 91 (1 juli 1998 till 30 juni 1999)	11
*	Kommissionens förordning (EG) nr 1143/98 av den 2 juni 1998 om fastställande av tillämpningsföreskrifter för en tullkvot för kor och kvigor av vissa berggraser som inte är slaktboskap med ursprung i vissa tredje länder och om ändring av förordning (EG) nr 1012/98	14
*	Kommissionens förordning (EG) nr 1144/98 av den 2 juni 1998 om fastställande för perioden 1 juli 1998 – 30 juni 1999 av tillämpningsföreskrifter för en tullkvot för kalvar med en vikt på högst 80 kg och med ursprung i vissa tredje länder	22

Pris: 19,50 ECU

(Fortsättning på nästa sida)

SV

De rättsakter vilkas titlar är tryckta med fin stil är sådana rättsakter som har avseende på den löpande handläggningen av jordbrukspolitiska frågor. De har normalt en begränsad giltighetstid.

Beträffande alla övriga rättsakter gäller att titlarna är tryckta med fetstil och föregås av en asterisk.

* Kommissionens förordning (EG) nr 1145/98 av den 2 juni 1998 om ändring av förordning (EG) nr 1169/97 beträffande tillämpningsföreskrifter för förordning (EG) nr 2202/96 om att inrätta ett system med stöd till producenter av vissa citrusfrukter	29
* Kommissionens förordning (EG) nr 1146/98 av den 2 juni 1998 om ändring av kommissionens förordning (EG) nr 541/95 om granskning av ändringar av villkoren för ett godkännande för försäljning av ett läkemedel utfärdat av den behöriga myndigheten i en medlemsstat	31
* Kommissionens förordning (EG) nr 1147/98 av den 2 juni 1998 om ändring för elfte gången av förordning (EG) nr 913/97 om undantagsåtgärder till stöd för grisköttsmarknaden i Spanien	35
* Kommissionens förordning (EG) nr 1148/98 av den 2 juni 1998 om integrering av de ändringar som infördes genom förordning (EG) nr 2086/97 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan i förordningarna inom sockersektorn	38
* Kommissionens förordning (EG) nr 1149/98 av den 2 juni 1998 om fastställande för perioden 1 juli 1998 – 30 juni 1999 av vissa tillämpningsföreskrifter för en tullkvot för levande nötkreatur med en vikt av mellan 80 och 300 kg med ursprung i vissa tredje länder	40
Kommissionens förordning (EG) nr 1150/98 av den 2 juni 1998 om fastställande av gemenskapens producent- och importpriser för nejlikor och rosor för tillämpning av importordningen för vissa blommor med ursprung i Cypern, Israel, Jordanien och Marocko samt Västbanken och Gazaremsan	45
Kommissionens förordning (EG) nr 1151/98 av den 2 juni 1998 om upphävande av förmånstillarna och om återinförande av Gemensamma tulltaxans tull på import av småblommiga rosor med ursprung i Israel	47
Kommissionens förordning (EG) nr 1152/98 av den 2 juni 1998 om ändring av de representativa priserna och tilläggsbeloppen för import av vissa sockerprodukter	49
Kommissionens förordning (EG) nr 1153/98 av den 2 juni 1998 om ändring av förordning (EG) nr 1105/98 om fastställande av importtullar inom spannmålssektorn	51

II Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk

Rådet

98/352/EG:

* Rådets beslut av den 18 maj 1998 om ett flerårigt program för främjande av förnybara energikällor i gemenskapen (Altener II)	53

Kommissionen

98/353/EG:

* Kommissionens beslut av den 16 september 1997 om statligt stöd till företaget Gemeinnützige Abfallverwertung GmbH ⁽¹⁾ [delgivet med nr K (1997) 2903]	58

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES

- * Kommissionens beslut av den 19 maj 1998 om handelshinder som orsakas av Japans förfaranden för läderimport, fattat i enlighet med rådets förordning (EG) nr 3286/94 [delgivet med nr K (1998) 1373] 65
-

Rättelser

- * Rättelse till rådets förordning (EG) nr 782/98 av den 7 april 1998 om ändring av förordning (EG) nr 1626/94 om vissa tekniska åtgärder för bevarande av fiskeresurserna i Medelhavet (EGT L 113 av den 15.4.1998) 68
- * Rättelse till kommissionens förordning (EG) nr 803/98 av den 16 april 1998 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 2275/96 om särskilda åtgärder inom sektorn för levande växter och blomsterprodukter för år 1998 (EGT L 115 av den 17.4.1998) 68

I

(Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk)

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 1138/98

av den 28 maj 1998

om ändring av bilagorna II och III till förordning (EG) nr 519/94 om gemenskapsregler för import från vissa länder

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 113 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag, och

med beaktande av följande:

Genom förordning (EG) nr 519/94⁽¹⁾ infördes med avseende på Folkrepubliken Kina de kvoter som förtecknas i bilaga II till den förordningen och de kontrollåtgärder som förtecknas i bilaga III till den nämnda förordningen.

När dessa kvoter fastställdes hade rådet som mål att bibehålla jämvikten mellan en lämplig skyddsnivå för den berörda gemenskapsindustrin och upprätthållandet av en godtagbar handelsnivå med Kina, med beaktande av de olika intressen som stod på spel.

En analys av de viktigaste ekonomiska indikatorerna, särskilt den kinesiska importens volym och marknadsandel, leder till slutsatsen att kvoten för leksaker som omfattas av HS/KN-nummer 9503 41, 9503 49 och 9503 90 bör avskaffas och att detta avskaffande varken skulle vara oförenligt med det ovan angivna målet eller störa gemenskapsmarknaden.

Mot bakgrund av erfarenheterna från genomförandet av kvoterna tyder de berörda gemenskapstillverkarnas situation på att det vore lämpligt att höja kvoterna med 5 %

vilket varken skulle vara oförenligt med det ovan angivna målet eller störa gemenskapsmarknaden. Den särskilt känsliga industrin för skodon pekar dock på att en höjning för närvarande inte är lämplig.

De produkter för vilka kvoten avskaffas genom denna förordning bör dock omfattas av gemenskapens förhandskontroll för att säkerställa en ändamålsenlig övervakning av importens volym och priser för de berörda produkterna.

De kvantitativa kvoter och kontrollåtgärder som införts genom förordning (EG) nr 519/94 bör följaktligen ändras.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilagorna II och III till förordning (EG) nr 519/94 skall ersättas med de bilagor som framgår av bilagorna I respektive II till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 1 januari 1998.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 28 maj 1998.

På rådets vägnar

M. FISHER

Ordförande

⁽¹⁾ EGT L 67, 10.3.1994, s. 89. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 847/97 (EGT L 122, 14.5.1997, s. 1).

BILAGA I

"BILAGA II

Lista över kvoter för vissa produkter med ursprung i Kina

Varubeskrivning	HS/KN-nr	Kvoter (årsbaserade)
Skodon	ex 6402 99 ⁽¹⁾	39 151 481 par
	6403 51 6403 59	2 795 000 par
	ex 6403 91 ⁽¹⁾ ex 6403 99 ⁽¹⁾	12 120 000 par
	ex 6404 11 ⁽²⁾	18 228 780 par
	6404 19 10	31 897 716 par
Bords- och köksartiklar av porslin	6911 10	48 090 ton
Bords- och köksartiklar av andra keramiska material än porslin	6912 00	36 383 ton

⁽¹⁾ Med undantag för skodon tillverkade med hjälp av särskild teknologi: skor som har ett cif-pris per par av minst 9 ecu, avsedda för sportaktiviteter, med enkla eller flerskiktade formgjutna sulor utan insprutning, tillverkade av syntetmaterial som är speciellt framtagna för att absorbera effekten av vertikala eller horisontella rörelser och med tekniska detaljer såsom hermetiskt tillslutna kuddar innehållande gas eller vätska, mekaniska komponenter som absorberar eller neutraliserar stötar eller material såsom polymerer med låg densitet.

⁽²⁾ Med undantag för

- skodon som är utformade för att användas vid sportaktiviteter med sulor utan insprutning, som är utrustade eller kan utrustas med broddar, stift, spikar, dubbar eller liknande detaljer, och
- skodon tillverkade med hjälp av särskild teknologi: skor som har ett cif-pris per par av minst 9 ecu, avsedda för sportaktiviteter med enkla eller flerskiktade formgjutna sulor utan insprutning, tillverkade av syntetmaterial som är speciellt framtagna för att absorbera effekten av vertikala eller horisontella rörelser och med tekniska detaljer såsom hermetiskt tillslutna kuddar innehållande gas eller vätska, mekaniska komponenter som absorberar eller neutraliserar stötar eller material såsom polymerer med låg densitet."

BILAGA II

"BILAGA III

Lista över produkter med ursprung i Kina under gemenskapskontroll

Varubeskrivning	HS/KN-nr
Ammoniumklorid	2827 10
Andra polyoler	2905 49 90
Citronsyra	2918 14
Tetracykliner och tetracyklinderivat	ex 2941 30
Kloramfenikol	ex 2941 40
Basiska färgämnen samt preparat på basis av sådana färgämnen	3204 13
Kypfärgämnen samt preparat på basis av sådana färgämnen	3204 15
Fyrverkerpjäser, signalraketer, regnraketer, knallsignaler och andra pyrotekniska artiklar	3604
Polyvinylalkoholer	3905 30
Handskar	4203 29 91 4203 29 99
Skodon	6402 19 ex 6402 99 ⁽¹⁾ 6403 19 ex 6403 91 ⁽¹⁾ ex 6403 99 ⁽¹⁾ ex 6404 11 ⁽²⁾
Prydnadsföremål av porslin	6913 10
Glasvaror	ex 7013 ⁽³⁾
Cyklar	8712 00
Leksaker	9503 30 9503 41 9503 49
Pussel	9503 60
Leksaker	9503 90
Spelkort	9504 40
Artiklar som omfattas av HS/KN-nr	9603 29 9603 30 9603 40 9603 90

⁽¹⁾ Skodon tillverkade med hjälp av särskild teknologi: skor som har ett cif-pris per par av minst 9 ecu, avsedda för sportaktiviteter, med enkla eller flerskiktade formgjutna sulor utan insprutning, tillverkade av syntetmaterial som är speciellt framtagna för att absorbera effekten av vertikala eller horisontella rörelser och med tekniska detaljer såsom hermetiskt tillslutna kuddar innehållande gas eller vätska, mekaniska komponenter som absorberar eller neutraliserar stötar eller material såsom polymerer med låg densitet.

⁽²⁾ a) Skodon som är utformade för att användas vid sportaktiviteter, med sulor utan insprutning, som är utrustade eller kan utrustas med broddar, stift, spikar, dubbar eller liknande detaljer.

b) Skodon tillverkade med hjälp av särskild teknologi: skor som har ett cif-pris per par av minst 9 ecu, avsedda för sportaktiviteter, med enkla eller flerskiktade formgjutna sulor utan insprutning, tillverkade av syntetmaterial som är speciellt framtagna för att absorbera effekten av vertikala eller horisontella rörelser och med tekniska detaljer såsom hermetiskt tillslutna kuddar innehållande gas eller vätska, mekaniska komponenter som absorberar eller neutraliserar stötar eller material såsom polymerer med låg densitet.

⁽³⁾ Utom clipsinramningar med glasskiva bestående av en maskinellt framställd glasskiva med slipade kanter, ett tryckt pappersark samt en träfiberskiva som bildunderlag, sammanhållna av klämmor av oädel metall."

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 1139/98

av den 26 maj 1998

om obligatoriska uppgifter vid märkning av vissa livsmedel som framställs från genetiskt modifierade organismer utöver de uppgifter som föreskrivs i direktiv 79/112/EEG

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets direktiv 79/112/EEG av den 18 december 1978 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om märkning, presentation och reklam i fråga om livsmedel⁽¹⁾, särskilt artikel 4.2 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag, och

med beaktande av följande:

- (1) Med tillämpning av bestämmelserna i del C i rådets direktiv 90/220/EEG av den 23 april 1990 om avsiktlig utsättning av genetiskt modifierade organismer i miljön⁽²⁾ har tillstånd för utsläppande på marknaden av vissa genetiskt modifierade organismer beviljats genom kommissionens beslut 96/281/EG av den 3 april 1996 om utsläppande på marknaden av genetiskt modifierade sojaböner (*Glycine max L.*) med förhöjd tolerans mot bekämpningsmedlet glyfosat enligt rådets direktiv 90/220/EEG⁽³⁾ och genom kommissionens beslut 97/98/EG av den 23 januari 1997 om utsläppande på marknaden av genetiskt modifierad majs (*Zea mays L.*) med följande kombinerade modifikation: BT-endotoxin-genens insekticidverkan och ökad tolerans mot herbiciden glufosinatammonium i enlighet med rådets direktiv 90/220/EEG⁽⁴⁾.
- (2) I enlighet med direktiv 90/220/EEG har det inte funnits några säkerhetsskäl för att vid märkning av genetiskt modifierade sojaböner (*Glycine max L.*) eller genetiskt modifierad majs (*Zea mays L.*) nämna att dessa har framställts genom metoder för genetisk modifiering.
- (3) Direktiv 90/220/EEG omfattar inte icke-levande produkter som har häletts från genetiskt modifierade organismer (i det följande betecknade "GMO").
- (4) Vissa medlemsstater har vidtagit åtgärder i fråga om märkning av livsmedel och livsmedelsingredienser som har framställts från de berörda produkterna. Skillnaderna mellan dessa åtgärder kan hindra den fria rörligheten för dessa livsmedel och livsmedelsingredienser och därigenom negativt påverka den inre marknadens funktion. Det är därför nödvändigt att anta enhetliga gemenskapsregler om märkning av de berörda produkterna.
- (5) I artikel 8 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 258/97 av den 27 januari 1997 om nya livsmedel och nya livsmedelsingredienser⁽⁵⁾ meddelas ytterligare särskilda bestämmelser för märkning vilka skall säkerställa att konsumenten erhåller relevant information. Dessa ytterligare särskilda bestämmelser för märkning gäller inte för livsmedel och livsmedelsingredienser som i stor utsträckning användes för konsumtion inom gemenskapen innan förordning (EG) nr 258/97 trädde i kraft och som därför inte betraktas som nya.
- (6) För att undvika en snedvridning av konkurrensen bör märkningsregler för livsmedel och livsmedelsingredienser som består av eller har härletts från genetiskt modifierade organismer och som i enlighet med ett enligt direktiv 90/220/EEG beviljat tillstånd släpptes ut på marknaden innan förordning (EG) nr 258/97 trädde i kraft och märkningsregler för livsmedel och livsmedelsingredienser som släpps ut på marknaden efter ikraftträdandet, grundas på samma principer.
- (7) Genom kommissionens förordning (EG) nr 1813/97 av den 19 september 1997 om obligatoriska uppgifter vid märkning av vissa livsmedel som framställs av genetiskt modifierade organismer utöver de uppgifter som föreskrivs i direktiv 79/112/EEG⁽⁶⁾ har allmänna märkningsregler fastställts för de ovannämnda produkterna.
- (8) Det är nu angeläget att snabbt fastställa detaljerade och enhetliga gemenskapsregler för märkning av de livsmedel som omfattas av förordning (EG) nr 1813/97.

⁽¹⁾ EGT L 33, 8.2.1979, s. 1. Direktivet senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 97/4/EG (EGT L 43, 14.2.1997, s. 21).

⁽²⁾ EGT L 117, 8.5.1990, s. 15. Direktivet senast ändrat genom direktiv 97/35/EG (EGT L 169, 27.6.1997, s. 72).

⁽³⁾ EGT L 107, 30.4.1996, s. 10.

⁽⁴⁾ EGT L 31, 1.2.1997, s. 69.

⁽⁵⁾ EGT L 43, 14.2.1997, s. 1.

⁽⁶⁾ EGT L 257, 20.9.1997, s. 7.

- (9) Det är nödvändigt att, i enlighet med det tillvägagångssätt som används i artikel 8 i förordning (EG) nr 258/97, se till att den slutliga konsumenten informeras om sådana särdrag och egenskaper hos ett livsmedel eller en livsmedelsingrediens som gör att det inte längre är jämförbart med ett befintligt livsmedel eller en befintlig livsmedelsingrediens, t.ex. dess sammansättning, näringsvärde, näringsmässiga effekter eller avsedda användning. Livsmedel och livsmedelsingredienser som framställs från genetiskt modifierade sojaböner eller från genetiskt modifierad majs och som inte är jämförbara med traditionella motsvarigheter bör därför omfattas av bestämmelser för märkning.
- (10) I enlighet med det tillvägagångssätt som används i artikel 8 i förordning (EG) nr 258/97 måste bestämmelserna för märkning grundas på en vetenskaplig bedömning.
- (11) Det är nödvändigt att fastställa tydliga märkningsregler för de ovan nämnda produkterna som möjliggör en tillförlitlig, enkelt reproducerbar och praktiskt genomförbar offentlig kontroll. Gemensamma, vetenskapligt validerade testmetoder bör därför utvecklas.
- (12) Det är också nödvändigt att se till att bestämmelserna för märkning inte blir onödigt betungande men ändå tillräckligt detaljerade för att förse konsumenterna med den information de behöver.
- (13) Livsmedlens och livsmedelsingrediensernas innehåll av protein eller DNA som är ett resultat av genetisk modifiering är idag det kriterium som bäst uppfyller ovan nämnda krav. Ett sådant synsätt kan komma att omprövas mot bakgrund av nya vetenskapliga kunskaper.
- (14) Oavsiktlig förorening av livsmedel med DNA eller protein som är ett resultat av genetisk modifiering kan inte uteslutas. Märkning till följd av en sådan förorening kan undvikas genom att ett tröskelvärde fastställs för upptäckt av DNA och protein.
- (15) Frågan om det är möjligt att bestämma en de-ministröskel för förekomst av DNA eller protein som ett resultat av genetisk modifiering och, i så fall, på vilken nivå detta kan ske, bör snabbt övervägas mot bakgrund av relevanta vetenskapliga utlåtanden.
- (16) Livsmedel och livsmedelsingredienser som framställs från genetiskt modifierade sojaböner (*Glycine max L.*) eller från genetiskt modifierad majs (*Zea mays L.*) som innehåller DNA som är ett resultat av genetisk modifiering är inte jämförbara och de bör därför omfattas av bestämmelser för märkning.
- (17) Protein eller DNA som är ett resultat av genetisk modifiering kan ha förstörts genom flera på varandra följande bearbetningssteg. I detta fall bör livsmedlen eller livsmedelsingredienserna betraktas som jämförbara från märkningssynpunkt. De bör därför inte omfattas av bestämmelser för märkning. En förteckning över sådana produkter bör upprättas.
- (18) Med vissa bearbetningsmetoder är det emellertid möjligt att eliminera DNA men däremot inte proteiner. Det kan inte uteslutas att sådana metoder kan användas med avseende på livsmedel. Livsmedel och livsmedelsingredienser som inte innehåller DNA som är ett resultat av genetisk modifiering, men däremot proteiner som är ett resultat av sådan modifiering, kan inte betraktas som jämförbara. De bör därför omfattas av bestämmelser för märkning.
- (19) De nödvändiga upplysningarna bör framgå av ingrediensförteckningen. Om ingrediensförteckning saknas bör uppgifterna anges tydligt på produktens märkning.
- (20) Denna förordning påverkar inte tillverkarens rätt att på produktens etikett göra andra påståenden än dem som föreskrivs i denna förordning (t.ex. påståenden om att produkten inte innehåller livsmedel och livsmedelsingredienser som framställts från genetiskt modifierad soja eller majs, eller uppgifter om att sådana livsmedel och livsmedelsingredienser ingår i produkten, när detta inte kan kontrolleras med vetenskapliga metoder men kan visas på annat sätt), under förutsättning att sådana påståenden görs i enlighet med bestämmelserna i direktiv 79/112/EEG.
- (21) Med beaktande av deras räckvidd och effekter är de gemenskapsbestämmelser som införs genom denna förordning inte bara nödvändiga utan också avgörande för att nå de uppställda målen. Dessa mål kan inte nås av medlemsstaterna om de handlar var för sig.
- (22) Denna förordning ersätter kommissionens förordning (EG) nr 1813/97 som därför bör upphävas.
- (23) I enlighet med det förfarande som anges i artikel 17 i direktiv 79/112/EEG överlämnades denna text till Ständiga livsmedelskommittén, vilken dock inte haft möjlighet att avge något yttrande. Enligt samma förfarande överlämnade kommissionen ett förslag till rådet om de åtgärder som bör vidtas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Denna förordning skall gälla livsmedel och livsmedelsingredienser avsedda att som sådana överlämnas till den slutliga konsumenten (i det följande betecknade "de angivna livsmedlen") och som helt eller delvis framställts från.

- genetiskt modifierade sojaböner som omfattas av beslut 96/281/EG,
- genetiskt modifierad majs som omfattas av beslut 97/98/EG.

2. Denna förordning skall inte gälla livsmedelstillsatser, aromer för användning i livsmedel eller extraktionsmedel som används vid framställning av livsmedel enligt artikel 2.1 i förordning (EG) nr 258/97.

Artikel 2

1. De angivna livsmedlen skall omfattas av de ytterligare särskilda bestämmelser för märkning som anges i punkt 3.

2. Angivna livsmedel utan förekomst av vare sig protein eller DNA som är ett resultat av genetisk modifiering skall inte omfattas av de ytterligare särskilda bestämmelserna för märkning.

En förteckning över produkter som inte omfattas av de ytterligare särskilda bestämmelserna för märkning skall utarbetas i enlighet med förfarandet i artikel 17 i direktiv 79/112/EEG under beaktande av den tekniska utredningen, yttrandet från Vetenskapliga livsmedelskommittén och relevanta vetenskapliga utlåtanden.

3. De ytterligare särskilda bestämmelserna för märkning skall vara följande:

- a) Om livsmedlet består av mer än en ingrediens skall texten "framställd från genetiskt modifierad soja" eller "framställd från genetiskt modifierad majs", beroende på vilket som är tillämpligt, anges inom parentes omedelbart efter namnet på den berörda ingrediensen i den ingrediensförteckning som avses i artikel 6 i direktiv 79/112/EEG. Alternativt kan denna text placeras i en väl synlig fotnot till ingrediensförteck-

ningen, med en asterisk (*) som hänvisar till ingrediensen i fråga. Om en ingrediens redan återfinns i förteckningen över ingredienser som har framställts från soja eller majs kan texten "framställd från genetiskt modifierad..." förkortas till "genetiskt modifierad". Om den förkortade texten står i en fotnot till ingrediensförteckningen skall asterisken direkt hänvisa till ordet "soja" eller "majs". Oavsett vilken textvariant som används i fotnoten till ingrediensförteckningen, skall den vara tryckt med ett typsnitt av minst samma storlek som det som finns i ingrediensförteckningen.

- b) I fråga om produkter för vilka ingrediensförteckning saknas skall texten "framställd från genetiskt modifierad soja" eller "framställd från genetiskt modifierad majs", beroende på vilket som är tillämpligt, tydligt anges på livsmedlets märkning.
- c) När en ingrediens anges med namnet på en kategori i enlighet med artikel 6.5 b första strecksatsen i direktiv 79/112/EEG skall denna beteckning kompletteras med texten "innehåller ...(*) framställd(a) från genetiskt modifierad soja/genetiskt modifierad majs", beroende på vilket som är tillämpligt.
- d) Om en beståndsdel av en sammansatt ingrediens har härletts från de angivna livsmedlen, skall den anges på slutprodukternas märkning med den tilläggstext som anges i punkt b.

4. Denna artikel skall inte påverka tillämpningen av andra bestämmelser i gemenskapslagstiftningen rörande märkning av livsmedel.

Artikel 3

Kommissionens förordning (EG) nr 1813/97 upphävs.

Artikel 4

1. Bestämmelserna för märkning i denna förordning skall inte gälla produkter som lagligen har tillverkats och märkts i gemenskapen eller som lagligen har importerats till gemenskapen och övergått i fri omsättning innan denna förordning träder i kraft.

2. Tillämpningen av artikel 2 på produkter som släpps ut på marknaden i enlighet med kommissionens förordning (EG) nr 1813/97 med en märkning som anger förekomst av genetiskt modifierat material får uppskjutas till sex månader efter det att denna förordning träder i kraft.

Artikel 5

Denna förordning träder i kraft 90 dagar efter det att den offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

(*) Uppgift om ingrediensen/ingredienserna.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 26 maj 1998.

På rådets vägnar

J. CUNNINGHAM

Ordförande

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1140/98

av den 2 juni 1998

om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 3223/94 av den 21 december 1994 om tillämpningsföreskrifter för importordningen för frukt och grönsaker⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2375/96⁽²⁾, särskilt artikel 4.1 i denna,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 3813/92 av den 28 december 1992 om den beräkningsenhet och de omräkningskurser som skall tillämpas avseende den gemensamma jordbrukspolitiken⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 150/95⁽⁴⁾, särskilt artikel 3.3 i denna, och

med beaktande av följande:

I förordning (EG) nr 3223/94 anges som tillämpning av resultaten av de multilaterala förhandlingarna i Uruguay-rundan kriterierna för kommissionens fastställande av

schablonvärdena vid import från tredje land för de produkter och de perioder som anges i bilagan till den förordningen.

Vid tillämpningen av dessa kriterier bör schablonvärdena vid import fastställas till de nivåer som anges i bilagan till denna förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De schablonvärden vid import som avses i artikel 4 i förordning (EG) nr 3223/94 skall fastställas enligt tabellen i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 3 juni 1998.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 2 juni 1998.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 337, 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EGT L 325, 14.12.1996, s. 5.

⁽³⁾ EGT L 387, 31.12.1992, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT L 22, 31.1.1995, s. 1.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 2 juni 1998 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

(ecu/100 kg)

KN-nr	Kod för tredje land ⁽¹⁾	Schablonvärde vid import
0707 00 05	052	102,2
	068	64,4
	999	83,3
0709 90 70	052	70,4
	999	70,4
0805 30 10	382	57,3
	388	57,3
	999	57,3
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	060	34,0
	388	71,8
	400	85,7
	404	95,1
	508	97,8
	512	75,6
	524	90,2
	528	72,0
	720	139,8
	804	103,7
	999	86,6

⁽¹⁾ Landsbeteckningar som fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 2317/97 (EGT L 321, 22.11.1997, s. 19).
Koden "999" betecknar "övriga ursprung".

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1141/98

av den 2 juni 1998

om ändring av förordning (EG) nr 1464/95 om särskilda tillämpningsföreskrifter för systemet med import- och exportlicenser för socker

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1785/81 av den 30 juni 1981 om den gemensamma organisationen av marknaden för socker⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1599/96⁽²⁾, särskilt artikel 13.2 b, och

med beaktande av följande

I kommissionens förordning (EG) nr 495/97⁽³⁾ ändras texten i artikel 2a i kommissionens förordning (EEG) nr 3665/87⁽⁴⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 604/98⁽⁵⁾, genom att ett undantag från den allmänna ordningen införs så att en exportlicens som innefattar förutfastställelse av bidraget också skall gälla för en produkt med en annan tolvställig produktkod än den som anges i fält 16 i licensen om denna produkt tillhör samma produktgrupp. För att kunna tillämpa denna texten i artikel 2a i förordning (EG) nr 3665/87 för produkter som omfattas av den gemensamma organisationen av marknaden för socker är det nödvändigt att fastställa sammansättningen av dessa produktgrupper.

För att kontrollera handelsutbytet med tredje land, bör det för inulinsirap med KN-nummer 1702 90 80 också fastställas en säkerhet.

Artiklarna 2 och 8 i kommissionens förordning (EG) nr 1464/95⁽⁶⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2136/95⁽⁷⁾, bör följaktligen ändras.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för socker.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EG) nr 1464/95 ändras på följande sätt:

1. I artikel 2 blir den befintliga texten till punkt 1 och följande punkt skall läggas till:

”2. För tillämpningen av artikel 2a.2 i förordning (EEG) nr 3665/87, skall de produkter som anges i artikel 1.1 i förordning (EEG) nr 1785/81 grupperas om i följande produktgrupper:

- De som anges i a skall utgöra en produktgrupp.
- De som anges i d skall utgöra en produktgrupp.
- De som anges i f och g skall utgöra en produktgrupp.”

2. I artikel 8.1 c sista strecksatsen skall följande text läggas till:

”och 0,60 ecu för inulinsirap enligt KN-nummer 1702 90 80.”.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 1 punkt 1 skall dock tillämpas på de fall som fortfarande inte har avslutats den dag då förordningen offentliggörs.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 2 juni 1998.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 177, 1.7.1981, s. 4.

⁽²⁾ EGT L 206, 16.8.1996, s. 43.

⁽³⁾ EGT L 77, 19.3.1997, s. 12.

⁽⁴⁾ EGT L 351, 14.12.1987, s. 1.

⁽⁵⁾ EGT L 80, 18.3.1998, s. 19.

⁽⁶⁾ EGT L 144, 28.6.1995, s. 14.

⁽⁷⁾ EGT L 214, 8.9.1995, s. 19.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1142/98

av den 2 juni 1998

om öppnande och förvaltning av en tullkvot för fryst kött av nötkreatur som omfattas av KN-nummer 0202 och produkter som omfattas av KN-nummer 0206 29 91 (1 juli 1998 till 30 juni 1999)EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1095/96 av den 18 juni 1996 om genomförande av medgivandena i lista CXL som fastställts sedan förhandlingarna enligt Gatt artikel XXIV.6⁽¹⁾ avslutats, särskilt artikel 1.1 i denna, och

med beaktande av följande:

I lista CXL föreskrivs öppnandet av en årlig importkvot på 53 000 ton fryst nötkött som omfattas av KN-nummer 0202 samt produkter som omfattas av KN-nummer 0206 29 91. Tillämpningsföreskrifter för kvotåret 1998/99, vilket inleds den 1 juli 1998, måste fastställas.

Förvaltningen av tullkvoten bör ske på ett sätt som liknar det som använts tidigare vid förvaltning av motsvarande kvoter. Den ordningen innebär att kommissionen fördelar de tillgängliga kvantiteterna mellan traditionella aktörer och aktörer som är verksamma inom handeln med nötkött.

De traditionella importörerna bör få 80 % av kvoten, dvs. 42 400 ton, efter ansökan härom och i proportion till de kvantiteter som de under den senaste referensperioden importerat enligt samma kvot. I vissa fall finns det en risk för att administrativa felaktigheter som begåtts av den nationella behöriga myndigheten begränsar importörernas tillträde till denna del av kvoten. Bestämmelser bör fastställas för att korrigera eventuella felaktigheter.

På grundval av de ansökningar som berörda parter har lämnat in och under förutsättning att dessa godkänns av kommissionen, bör aktörer som kan visa att deras affärsverksamhet drivs på ett seriöst sätt och som ansöker om kvantiteter över en viss storlek, ges tillträde till den andra delen av kvoten på 10 600 ton. Affärsverksamhetens seriösa inriktning bör styrkas genom intyg på en viss minsta storlek på handeln med nötkött med tredje land.

Exporten av nötkött från Förenade kungariket har påverkats allvarligt av BSE-debatten, särskilt sedan i slutet av mars 1996. Vid fastställandet av verksamhetskriterier för tilldelningen av ovanstående mängd på 10 600 ton, bör hänsyn tas till exportsituationen i Förenade kungariket.

⁽¹⁾ EGT L 146, 20.6.1996, s. 1.

För att man skall kunna kontrollera att ovannämnda kriterier uppfyllts krävs att ansökningarna lämnas in i den medlemsstat där importören finns upptagen i momsregistret.

För att förhindra spekulation bör aktörer som den 1 april 1998 inte längre är verksamma inom handeln med nötkött ej ha tillgång till kvoten.

Om inte annat följer av bestämmelserna i denna förordning skall kommissionens förordning (EEG) nr 3719/88 om gemensamma tillämpningsföreskrifter för systemet med import- och exportlicenser och förutfastställselicenser för jordbruksprodukter⁽²⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1404/97⁽³⁾ och kommissionens förordning (EG) nr 1445/95 av den 26 juni 1995 om tillämpningsföreskrifter för ordningen med import- och exportlicenser inom nötköttsektorn och om upphävande av förordning (EEG) nr 2377/80⁽⁴⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 759/98⁽⁵⁾, tillämpas för importlicenser som utfärdats enligt denna förordning.

För att denna kvot skall kunna förvaltas på ett effektivt sätt och, framför allt, för att bedrägerier skall kunna förebyggas, krävs det att använda licenser lämnas tillbaka till den behöriga myndigheten, så att denna kan kontrollera att de kvantiteter som anges i dem är riktiga. Den behöriga myndigheten bör därför åläggas att utföra sådana kontroller. Beloppet på den säkerhet som skall ställas vid utfärdandet av licenserna bör fastställas till en sådan nivå att man kan vara förvissad om att licenserna används och sedan skickas tillbaka till den behöriga myndigheten.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för nötkött.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Härmed öppnas en tullkvot för fryst kött av nötkreatur som omfattas av KN-nummer 0202 och för produkter som omfattas av KN-nummer 0206 29 91 på 53 000 ton uttryckt i benfritt kött för perioden 1 juli 1998 – 30 juni 1999.

⁽²⁾ EGT L 331, 2.12.1988, s. 5.⁽³⁾ EGT L 194, 23.7.1997, s. 5.⁽⁴⁾ EGT L 143, 27.6.1995, s. 35.⁽⁵⁾ EGT L 105, 4.4.1998, s. 7.

Tullkvoten har löpnummer 09.4003

Vid avräkning mot nämnda kvot skall 100 kg nötkött med ben anses motsvara 77 kg benfritt nötkött.

2. I denna förordning avses med fryst kött sådant kött som är fryst och har en inre temperatur på -12°C eller lägre när det kommer in på gemenskapens tullområde.

3. Den gemensamma tulltaxa som skall tillämpas för den i punkt 1 angivna kvoten skall utgöra 20 % av värdet.

Artikel 2

1. Den kvot som avses i artikel 1 skall delas i två delar enligt följande:

a) Den första delen, motsvarande 80 % eller 42 400 ton, skall fördelas proportionellt mellan importörer från gemenskapen i förhållande till de kvantiteter som de importerat före den 1 april 1998 i enlighet med kommissionens förordningar (EG) nr 3305/94⁽¹⁾, (EG) nr 1151/95⁽²⁾, (EG) nr 1141/96⁽³⁾ och (EG) nr 1042/97⁽⁴⁾.

Trots bestämmelserna i första stycket får medlemsstaterna som referenskvantiteter godkänna importtullar inom ramen för importåret som inte har delats ut om detta beror på ett administrativt fel som begåtts av den nationella behöriga myndigheten.

b) Den andra delen, motsvarande 20 % eller 10 600 ton, skall fördelas på de aktörer som kan bevisa att de bedrivit handel med nötkött som omfattat en viss minsta kvantitet och ägt rum under viss tid, och bedrivits med tredje land, och som omfattade nötkött utöver de kvantiteter som avses i stycke a, och som ej omfattade kött som är föremål för aktiv eller passiv förädling.

2. Vid tillämpning av punkt 1 b skall kvantiteten på 10 600 ton fördelas mellan aktörer som kan visa att de

— importerat minst 160 ton nötkött under perioden 1 april 1996–31 mars 1998, som inte omfattas av den kvot som avses i förordningarna (EG) nr 1151/95, (EG) nr 1141/96 och (EG) nr 1042/92

eller

— exporterat minst 300 ton nötkött under samma period.

I detta sammanhang avses med nötkött produkter som omfattas av KN-nummer 0201, 0202 och 0206 29 91. De lägsta referenskvantiteterna skall uttryckas i produktvikt.

⁽¹⁾ EGT L 341, 30.12.1994, s. 49.

⁽²⁾ EGT L 116, 23.5.1995, s. 15.

⁽³⁾ EGT L 151, 26.6.1996, s. 9.

⁽⁴⁾ EGT L 152, 11.6.1997, s. 2.

Trots andra strecksatsen skall exportperioden för aktörer som sedan den 1 april 1996 är etablerade och finns upptagna i momsregistret i Förenade kungariket vara 1 april 1994–31 mars 1996.

3. De 10 600 ton som avses i punkt 2 skall fördelas i förhållande till de kvantiteter som de berättigade aktörerna ansökt om.

4. Import- och exportbevis skall uteslutande utgöras av tulldokument om övergång till fri omsättning eller expordokument.

Medlemsstaterna får godta kopior av ovannämnda dokument om dessa vederbörligen styrkts av den behöriga myndigheten.

Artikel 3

1. Aktörer som den 1 april 1998 inte längre är verksamma inom handeln med nötkött skall inte omfattas av den ordning som fastställs i denna förordning.

2. Företag som uppkommit genom fusioner där varje part har rättigheter i enlighet med artikel 2.1a, skall åtnjuta samma rättigheter som de företag ur vilka de har bildats.

Artikel 4

1. Ansökningar om importrättigheter skall inlämnas före den 12 juni 1998, tillsammans med de bevis som avses i artikel 2.4, till den behöriga myndigheten i den medlemsstat där den sökande finns upptagen i momsregistret. Om en sökande enligt någon av de ordningar som avses i artikel 2.1 a och 2.1 b lämnar in mer än en ansökan, skall ingen av dessa godtas.

Ansökningar enligt artikel 2.1 b skall avse en kvantitet på högst 50 ton fryst benfritt kött.

2. Sedan uppgifterna i de inlämnade dokumenten kontrollerats skall medlemsstaterna före den 25 juni 1998 överlämna till kommissionen,

— när det gäller ordningen i artikel 2.1 a: en förteckning över berättigade importörer, med uppgift om deras namn och adress, liksom de kvantiteter av berättigande nötkött som de importerat,

— när det gäller ordningen i artikel 2.1 b: en förteckning över sökande, med uppgift om deras namn och adress, liksom de kvantiteter de ansökt om.

Artikel 5

1. Kommissionen skall så snart som möjligt besluta om i vilken omfattning ansökningarna kan godkännas.

2. Om de kvantiteter för vilka en ansökan om importrättigheter har lämnats in överstiger de tillgängliga kvantiteterna, skall kommissionen minska de begärda kvantiteterna med en fastställd procentsats.

Artikel 6

1. Vid import av den tilldelade kvantiteten skall en eller flera importlicenser läggas fram.

2. Ansökningar om licenser får enbart lämnas in i den medlemsstat där en sökande har ansökt om importrättigheter.

3. När kommissionen fattat beslut om fördelning i enlighet med artikel 5, skall importlicenser utfärdas på grundval av ansökan och i de importberättigade aktörernas namn.

4. Licensansökningar och licenser skall innehålla följande:

a) I fält 20 en av följande uppgifter:

- Carne de vacuno congelada [Reglamento (CE) n° 1142/98]
- Frosset oksekød (forordning (EF) nr. 1142/98)
- Gefrorenes Rindfleisch (Verordnung (EG) Nr. 1142/98)
- Κατεψυγμένο θόειο κρέας [Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1142/98]
- Frozen meat of bovine animals (Regulation (EC) No 1142/98)
- Viande bovine congelée [Règlement (CE) n° 1142/98]
- Carni bovine congelate [Regolamento (CE) n. 1142/98]
- Bevroren rundvlees (Verordening (EG) nr. 1142/98)
- Carne de bovino congelada [Regulamento (CE) n° 1142/98]
- Jäädtyettyä naudanlihaa (asetus (EY) N:o 1142/98)
- Fryst kött av nötkreatur (förordning (EG) nr 1142/98).

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 2 juni 1998.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

b) I fält 8 ursprungslandet,

c) En av följande grupper av undernummer från Kombinerade nomenklaturen, i fält 16:

- 0202 10 00, 0202 20,
- 0202 30,
- 0206 29 91.

Artikel 7

Vid tillämpningen av den ordning som avses i denna förordning skall import av fryst nötkött till gemenskapens tullområde omfattas av de villkor som anges i artikel 17.2 f i rådets direktiv 72/462/EEG⁽¹⁾.

Artikel 8

1. Bestämmelserna i förordningarna (EEG) nr 3719/88 och (EG) nr 1445/95 skall tillämpas, om inte annat följer av denna förordning.

2. Trots artikel 8.4 i förordning (EEG) nr 3719/88 skall hela den tullsats enligt den gemensamma tulltaxan, som tillämpas dagen för övergång till fri omsättning, läggas på alla kvantiteter som överskrider dem som anges i importlicensen.

3. Importlicenser som utfärdats i enlighet med denna förordning skall vara giltiga i 90 dagar från och med den dag de utfärdats. Ingen licens skall emellertid vara giltig efter den 30 juni 1999.

4. Den säkerhet som hänför sig till importlicenserna skall vara 35 ecu per 100 kg nettovikt. Den skall ställas tillsammans med licensansökan.

5. Då en importlicens lämnas tillbaka för att säkerheten skall frisläppas skall de behöriga myndigheterna kontrollera att kvantiteterna i licensen är desamma som de kvantiteter som fanns på licensen vid dess utfärdande. Om en licens inte lämnas tillbaka skall medlemsstaterna genomföra en undersökning för att fastställa vem som har använt licensen och i vilken omfattning. Medlemsstaterna skall omgående meddela kommissionen resultaten av en sådan undersökning.

Artikel 9

Denna förordning träder i kraft den sjunde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

⁽¹⁾ EGT L 302, 31.12.1972, s. 28.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1143/98

av den 2 juni 1998

om fastställande av tillämpningsföreskrifter för en tullkvot för kor och kvigor av vissa berggraser som inte är slaktboskap med ursprung i vissa tredje länder och om ändring av förordning (EG) nr 1012/98EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 3066/95 av den 22 december 1995 om införande av vissa koncessioner i form av gemenskapstullkvoter för vissa jordbrukskoncessioner som föreskrivs i Europaavtalen i syfte att beakta det jordbruksavtal som ingåtts inom ramen för de multilaterala handelsförhandlingarna under Uruguayrundan⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1595/97⁽²⁾, särskilt artikel 8 i denna,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1926/96 av den 7 oktober 1996 om vissa koncessioner i form av gemenskapstullkvoter för vissa jordbruksprodukter och om anpassning, som autonom övergångsåtgärd, av vissa jordbrukskoncessioner enligt avtalen om frihandel och handelsrelaterade frågor med Estland, Lettland och Litauen så att det jordbruksavtal beaktas som ingicks under Uruguayrundans multilaterala handelsförhandlingar⁽³⁾, särskilt artikel 5 i denna, och

med beaktande av följande:

I förordning (EG) nr 3066/95 föreskrivs öppnandet av en tullkvot med en årlig volym på 7 000 kor och kvigor av vissa berggraser med ursprung i Ungern, Polen, Tjeckien, Slovakien, Bulgarien, Rumänien, Litauen, Lettland och Estland till en värdetull på 6 %. Denna kvot bör öppnas på flerårsbasis för perioder på tolv månader som inleds den 1 juli, nedan kallade "importår", och tillämpningsföreskrifter bör fastställas.

Erfarenheten visar att den begränsning av importen kan ge upphov till ansökningar om importlicens i spekulativt syfte. För att de planerade åtgärderna skall fungera som avsett bör huvuddelen av de tillgängliga kvantiteterna reserveras för s.k. traditionella importörer av kor och kvigor av vissa berggraser. I vissa fall finns det en risk för att administrativa felaktigheter som begåtts av den nationella behöriga myndigheten begränsar importörernas

tillträde till denna del av kvoten. Bestämmelser bör fastställas för att korrigera eventuella felaktigheter.

För att inte orsaka stelhet i handelsförbindelserna inom sektorn bör dock ytterligare en kvantitet ställas till förfogande för sådana aktörer som kan visa att de bedriver en seriös verksamhet och handlar med betydande kvantiteter med tredje land. För detta ändamål och för att säkerställa en effektiv förvaltning är det lämpligt att kräva att de berörda aktörerna skall ha importerat minst 15 djur under de tolv månader som föregått importåret i fråga. Ett parti på 15 djur utgör i princip en normal last, och erfarenheten visar att försäljning eller inköp av ett enstaka parti utgör ett minimikrav för att en transaktion skall kunna betraktas som reell och ekonomisk lönsam.

Kontrollen av dessa kriterier kräver att ansökan lämnas in till den medlemsstat där importören är mervärdesregistrerad.

För att undvika spekulationer bör aktörer som inte längre var verksamma inom nötköttssektorn den 1 juli importåret i fråga inte vara berättigade till kvoten.

Det bör föreskrivas att systemet skall administreras med hjälp av importlicenser. I detta syfte bör närmare bestämmelser fastställas, i synnerhet om inlämnande av ansökningar och om de uppgifter som skall lämnas i ansökningarna och i licenserna, i förekommande fall med undantag från vissa bestämmelser i kommissionens förordning (EEG) nr 3719/88 av den 16 november 1998 om gemensamma tillämpningsföreskrifter för systemet med import- och exportlicenser samt förutfastställselicenser för jordbruksprodukter⁽⁴⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1044/98⁽⁵⁾, och i kommissionens förordning (EG) nr 1445/95 av den 26 juni 1995 om tillämpningsföreskrifter för systemet med import- och exportlicenser för nötköttssektorn och om upphävande av förordning (EEG) nr 2377/80⁽⁶⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 759/98⁽⁷⁾. Dessutom bör det föreskrivas att licenserna skall utfärdas efter en betänketid och eventuellt med tillämpning av en enhetlig procentsats för nedsättning.

⁽¹⁾ EGT L 328, 30.12.1995, s. 31.

⁽²⁾ EGT L 216, 8.8.1997, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 254, 8.10.1996, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT L 331, 2.12.1988, s. 1.

⁽⁵⁾ EGT L 149, 20.5.1998, s. 11.

⁽⁶⁾ EGT L 143, 27.6.1995, s. 35.

⁽⁷⁾ EGT L 105, 4.4.1998, s. 7.

För att kontrollera bestämmelseorten bör de importerade djuren identifieras i enlighet med vad som föreskrivs i förordning (EG) nr 820/97 av den 21 april 1997 om upprättande av ett system för identifiering och registrering av nötkreatur och om märkning av nötkött och nötköttprodukter⁽¹⁾.

I rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen⁽²⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 82/97⁽³⁾, fastställs i artikel 82 att varor som övergår till fri omsättning till en nedsatt tullsats på grund av deras särskilda slutanvändning skall stå under tullens övervakning. En kontroll skall utföras för att säkerställa att de importerade djuren inte slaktas under en viss period. En säkerhet bör ställas för att garantera att ingen slakt sker, som täcker skillnaden mellan tullarna i gemensamma tulltaxan och de sänkta tullarna som tillämpas den dag då djuren i fråga övergår till fri omsättning.

I artikel 7.2 i kommissionens förordning (EG) nr 1012/98 av den 14 maj 1998 om öppnande och förvaltning av tullkvoter för import av tjurar, kor och kvigor av vissa alp- och berggraser som inte är slaktboskap⁽⁴⁾, föreskrivs, för att garantera efterlevnad av bestämmelsen om att slakt inte är tillåten av de importerade djuren under en viss period, att en säkerhet skall ställas som motsvarar det särskilda tull-

beloppet i den gemensamma tulltaxan. Detta belopp täcker inte hela tullskulden om de skyldigheter som hör samman med denna kvot inte iakttas. Följaktligen bör säkerhetsbeloppet anpassas till skillnaden mellan tullarna i den gemensamma tulltaxan och de sänkta tullarna.

I vissa fall finns det en risk för att administrativa felaktigheter som begåtts av den nationella behöriga myndigheten begränsar de traditionella importörernas tillträde till en del av den kvot som avses i ovan nämnda förordning. Bestämmelser bör fastställas för att korrigera eventuella felaktigheter.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för nötkött.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. På flerårig basis för perioden från och med den 1 juli ett år till och med den 30 juni följande år, nedan kallade importår, skall följande tullkvot öppnas för djur med ursprung i de tredje länder som anges i bilaga I.

Löpnnummer	KN-nummer (¹)	Beteckning	Kvotmängd i djur	Tullsats
09.4563	ex 0102 90 05 ex 0102 90 29 ex 0102 90 49 ex 0102 90 59 ex 0102 90 69	Kor och kvigor av följande berggraser som inte är slaktboskap: grå, brun, gul och brokig Simmental och Pinzgau	7 000	6 % värdetull

(¹) Taric-nummer: se bilaga II

2. Vid tillämpningen av denna förordning skall de djur som avses i punkt 1 inte anses vara slaktdjur, om de inte slaktas inom fyra månader från det att deklarationen om övergång till fri omsättning har godkänts.

Undantag kan emellertid beviljas i vederbörligen styrkta fall av force majeure.

Artikel 2

1. Den kvot som avses i artikel 1.1 skall delas upp i två delar om 80 %, dvs. 5 600 djur, respektive 20 %, dvs. 1 400 djur:

a) Första delen om 80 % skall fördelas mellan importörer från gemenskapen, som kan bevisa att de har importerat djur enligt kvoten med löpnummer 09.4563 under de 36 månader som föregått importåret i fråga.

Trots bestämmelserna i första stycket får medlemsstaterna som referenskvantiteter godkända importtullar inom ramen för importåret som inte har delats ut om detta beror på ett administrativt fel som begåtts av den nationella behöriga myndigheten.

b) Den andra delen om 20 % skall förbehållas importörer som kan styrka att de under de tolv månader som föregått importåret i fråga har importerat minst 15 levande nötkreatur som omfattas av KN-nummer 0102 från tredje land.

Importörerna skall vara registrerade i ett nationellt register för mervärdesskatt.

(¹) EGT L 117, 7.5.1997, s. 1.

(²) EGT L 302, 19.10.1992, s. 1.

(³) EGT L 17, 21.1.1997, s. 1.

(⁴) EGT L 145, 15.5.1998, s. 13.

2. På grundval av ansökningarna om importtillstånd skall fördelningen av den första delen mellan de olika importörerna ske i proportion till storleken på deras import av djur enligt punkt 1 a under den period som avses i samma punkt.

3. På grundval av ansökningarna om importtillstånd skall fördelningen av den andra delen ske i proportion till de kvantiteter som de i punkt 1 b nämnda importberättigade importörerna har ansökt om.

Ansökan om importtillstånd skall avse.

— minst 15 djur,

och

— högst 50 djur.

Om en licensansökan överskrider 50 djur skall den endast beaktas inom ramen för denna kvantitet.

4. Import får uteslutande bevisas med hjälp av tulldokument om övergång till fri omsättning som vederbörligen attesterats av tullmyndigheterna.

Medlemsstaterna får godta kopior av dessa dokument, som vederbörligen bestyrkts av den utfärdande myndigheten, om den sökande tillfredsställande för den behöriga myndigheten kan visa att det varit omöjligt för honom att skaffa fram originaldokument.

Artikel 3

1. De importörer som den 1 juli importåret i fråga inte längre utövade någon verksamhet inom nötköttsektorn skal inte beaktas vid fördelningen i enlighet med artikel 2.1 a.

2. Ett företag som uppstått genom en sammanslagning av företag som vart och ett enligt artikel 2.2 var berättigat att delta, skall ha samma rättigheter som de ursprungliga företagen.

Artikel 4

1. Ansökan om importtillstånd får endast lämnas in i den medlemsstat där den sökande är registrerad i ett nationellt register för mervärdesskatt.

2. Endast en ansökan får lämnas in av en och samma berörd part och den kan endast avse en av kvotdelarna.

Om en sökande lämnar in mer än en ansökan skall inga ansökningar från denne godtas.

3. För tillämningen av artikel 2.1 a skall importörer senast den 10 juli varje importår lämna in ansökningar om importtillstånd till de behöriga myndigheterna, tillsammans med det bevis som avses i artikel 2.4.

Efter kontroll av de framlagda dokumenten skall medlemsstaterna senast den sjunde arbetsdagen efter det att perioden för inlämnande av ansökningar gått till ända till kommissionen vidarebefordra förteckningen över de importörer som uppfyller villkoren för godkännande, med särskilt angivande av deras namn och adresser samt det antal djur som importerats under den period som avses i artikel 2.2.

4. För tillämpningen av artikel 2.1 b får importörer lämna in ansökan om importtillstånd till och med den 10 juli varje importår, tillsammans med det bevis som avses i artikel 2.4.

Efter kontroll av de framlagda dokumenten skall medlemsstaterna senast den sjunde arbetsdagen efter det att perioden för inlämnande av ansökningar gått till ända till kommissionen vidarebefordra en förteckning över de sökande och vilka kvantiteter de ansökt om.

5. Alla anmälningar, även anmälningar om att inga ansökningar har lämnats in, skall sändas via telex eller telefax, med utformning enligt förlagorna i bilagorna III och IV i de fall då ansökningar har lämnats in.

Artikel 5

1. Kommissionen skall besluta om i vilken utsträckning ansökningar får godkännas.

2. Om de kvantiteter för vilka ansökningar enligt artikel 4.4 har lämnats in överstiger de disponibla kvantiteterna, skall kommissionen minska kvantiteterna i ansökningarna med en enhetlig procentsats.

Om denna minskning resulterar i en kvantitet på mindre än 15 djur per ansökan, skall partier på 15 djur fördelas genom lottdragning av de berörda medlemsstaterna. Om den återstående kvantiteten är mindre än 15 djur skall den kvantiteten utgöra ett enda parti.

Artikel 6

1. För att de tilldelade kvantiteterna skall kunna importeras krävs det att en importlicens uppvisas.

2. Ansökan om importlicens får endast lämnas in till den behöriga myndigheten i den medlemsstat där den sökande är registrerad i ett nationellt register för mervärdesskatt.

3. När kommissionen meddelat fördelningen, skall importlicenserna utfärdas så snart som möjligt på begäran av den importör som erhållit importtillståndet och i dennes namn.

4. Importlicenserna skall vara giltiga i 90 dagar från och med den faktiska utfärdandedagen. De skall dock upphöra att gälla senast den 30 juni efter det att de utfärdats.

5. De utfärdade licenserna skall vara giltiga i hela gemenskapen.

6. Utan att det påverkar tillämpningen av den här förordningen skall bestämmelserna i förordning (EEG) nr 3719/88 och (EG) nr 1445/95 tillämpas.

Artikel 8.4 i förordning (EEG) nr 3719/88 skall emellertid inte tillämpas.

Artikel 7

1. I Kontrollen av att de importerade djuren inte slaktas under en period på fyra månader från dagen för övergången till fri omsättning skall ske i överensstämmelse med bestämmelserna i artikel 82 i förordning (EEG) nr 2913/92.

2. Varje djur som importeras med stöd av denna förordning skall identifieras i enlighet med vad som föreskrivs i förordning (EG) nr 820/97.

3. Identifieringen skall ange datum för dess övergång till fri omsättning samt importörens identitet.

4. För att garantera att skyldigheten enligt punkt 1 att inte låta slakta djuren efterlevs, och för att säkerställa uppbörden av obetalda tullar, skall en säkerhet ställas hos de behöriga tullmyndigheterna. Denna säkerhet skall motsvara skillnaden mellan de tullar som fastställs i den gemensamma tulltaxan och de tullar som avses i artikel 1.1, som är tillämpliga den dag då djuren i fråga övergår till fri omsättning.

Säkerheten skall frisläppas omedelbart då bevis har framlagts för de berörda tullmyndigheterna att djuren

- inte har slaktats före utgången av perioden på fyra månader från dagen för deras övergång till fri omsättning,
eller
- har slaktats före utgången av denna period på grund av force majeure eller på grund av veterinärmedicinska skäl eller att de dött till följd av sjukdom eller olyckschändelse.

Artikel 8

Licensansökan och licensen skall innehålla följande:

- I fält 8, uppgifter om land angivna i bilaga I. Licenserna innebär skyldighet att importera från ett eller flera av de angivna länderna.
- I fält 16, de KN-nummer som anges i bilaga II.
- I fält 20, en av följande uppgifter:
  - Razas alpinas y de montaña [Reglamento (CE) n° 1143/98], año de importación ....

— Alpine racer og bjergracer (forordning (EF) nr. 1143/98), importår ....

— Höhenrassen (Verordnung (EG) Nr. 1143/98), Einfuhrjahr: ....

— Αλπικές και ορεισίβιες φυλές [κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1143/98], έτος εισαγωγής ....

— Alpine and mountain breeds (Regulation (EC) No 1143/98), Year of import ....

— Races alpines et de montagne [règlement (CE) n° 1143/98], année d'importation: ....

— Razze alpine e di montagna [regolamento (CE) n. 1143/98], anno d'importazione ....

— Bergrassen (Verordnung (EG) nr. 1143/98), jaar van invoer: ....

— Raças alpinas e de montanha [Regulamento (CE) n° 1143/98], ano de importação ....

— Alppi- ja vuoristorotuja [Asetus (EY) N:o 1143/98], tuontivuosi ....

— Alp- och bergraser (förordning (EG) nr 1143/98), importår ....

Artikel 9

Djuren skall omfattas av de tullar som avses i artikel 1 vid framläggandet av antingen ett varucertifikat EUR.1 som utfärdats av det exporterande landet i enlighet med protokoll nr 4 till Europaavtalen och protokoll nr 3 i frihandelsavtalen, eller en förklaring som upprättats av exportören enligt bestämmelserna i dessa protokoll.

Artikel 10

Förordning (EG) nr 1012/98 ändras på följande sätt:

1) Följande stycke skall läggas till artikel 2.1 a:

”Utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i första stycket får medlemsstaterna som referenskvantitet godkänna importtullar för föregående importår om dessa inte delats ut till följd av ett fel som begåtts av den nationella behöriga myndigheten.”

2) Artikel 7.2 skall ersättas med följande:

”För att garantera att skyldigheten enligt punkt 1 om att inte slakta djuren efterlevs, och för att säkerställa uppbörden av obetalda tullar, skall en säkerhet ställas hos de behöriga tullmyndigheterna. Denna säkerhet skall motsvara skillnaden mellan de tullar som fastställs i den gemensamma tulltaxan och de tullar som avses i artikel 1.1, som är tillämpliga den dag då djuren i fråga övergår till fri omsättning.”

Artikel 11

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 1 juli 1998.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 2 juni 1998.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

---

*BILAGA I***Förteckning över tredje länder**

- Ungern
- Polen
- Tjeckien
- Slovakien
- Rumänien
- Bulgarien
- Litauen
- Lettland
- Estland

*BILAGA II***Taric-nummer**

KN-nummer	Taric-nummer
ex 0102 90 05	0102 90 05*20 *40
ex 0102 90 29	0102 90 29*20 *40
ex 0102 90 49	0102 90 49*20 *40
ex 0102 90 59	0102 90 59*11 *19 *31 *39
ex 0102 90 69	0102 90 69*10 *30

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1144/98

av den 2 juni 1998

om fastställande för perioden 1 juli 1998–30 juni 1999 av tillämpningsföreskrifter för en tullkvot för kalvar med en vikt på högst 80 kg och med ursprung i vissa tredje länder

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 3066/95 av den 22 december 1995 om införande av vissa koncessioner i form av gemenskapstullkvoter för vissa jordbruksprodukter och om autonom anpassning under en övergångsperiod av vissa jordbrukskoncessioner som föreskrivs i Europaavtalen i syfte att beakta det jordbruksavtal som ingåtts inom ramen för de multilaterala handelsförhandlingarna under Uruguayrundan⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1595/97⁽²⁾, särskilt artikel 8 i denna,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1926/96 av den 7 oktober 1996 om vissa koncessioner i form av gemenskapstullkvoter för vissa jordbruksprodukter och om anpassning, som autonom övergångsåtgärd, av vissa jordbrukskoncessioner enligt avtalen om frihandel och handelsrelaterade frågor med Estland, Lettland och Litauen så att det jordbruksavtal beaktas som ingicks under Uruguayrundans multilaterala handelsförhandlingar⁽³⁾, särskilt artikel 5 i denna, och

med beaktande av följande:

I förordningarna (EG) nr 3066/95 och (EG) nr 1926/96 föreskrivs för perioden 1 juli 1998–30 juni 1999 öppnande av en tullkvot på 178 000 levande nötkreatur med en vikt på högst 80 kg och med ursprung i Bulgarien, Estland, Lettland, Litauen, Polen, Rumänien, Slovakien, Tjeckien och Ungern, som åtnjuter en nedsättning av tullsatsen med 80 %. Det bör fastställas förvaltningsbestämmelser för import av dessa djur.

Erfarenheten visar att en begränsning av importen kan ge upphov till ansökningar om importlicens i spekulativt syfte. För att de planerade åtgärderna skall fungera som avsett bör huvuddelen av de tillgängliga kvantiteterna reserveras för s.k. traditionella importörer av levande nötkreatur. I vissa fall finns det en risk för att administrativa felaktigheter som begåtts av den nationella behöriga myndigheten begränsar aktörernas tillträde till denna del

av kvoten. Bestämmelser bör fastställas för att korrigera eventuella felaktigheter.

För att inte orsaka stelhet i handelsförbindelserna inom sektorn bör dock ytterligare en kvantitet ställas till förfogande för sådana aktörer som kan visa att de bedriver en seriös verksamhet och handlar med kvantiteter av en viss storlek. För detta ändamål och för att säkerställa en effektiv förvaltning är det lämpligt att kräva att de berörda aktörerna exporterade och/eller importerade minst 100 djur under år 1997. Ett parti på 100 djur utgör i princip en normal last, och erfarenheten visar att försäljning eller inköp av ett enstaka parti utgör ett minimikrav för att en transaktion skall kunna betraktas som reell och lönsam.

För kontrollen av dessa kriterier krävs att alla ansökningar från en och samma sökande lämnas in i den medlemsstat där aktören är skriven eller registrerad för mervärdesskatt.

För att undvika spekulation bör aktörer som inte längre är verksamma inom nötköttssektorn den 1 juni 1998 inte vara berättigade till kvoten.

För att säkerställa regelbunden import av de kvantiteter som fastställts för perioden 1 juli 1998–30 juni 1999 bör utfärdandet av licenser fördelas över olika perioder under importåret.

Det bör föreskrivas att systemet administreras med hjälp av importlicenser. I detta syfte bör närmare bestämmelser fastställas, i synnerhet om inlämnande av ansökningar och om de uppgifter som skall lämnas in ansökningarna och i licenserna, i förekommande fall utan hinder av vissa bestämmelser i kommissionens förordning (EEG) nr 3719/88 av den 16 november 1988 om gemensamma tillämpningsföreskrifter för systemet med import- och exportlicenser och förutfastställelselicenser för jordbruksprodukter⁽⁴⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1044/98⁽⁵⁾, och i kommissionens förordning (EG) nr 1445/95 av den 26 juni 1995 om tillämpningsföreskrifter för systemet med import- och exportlicenser för nötköttssektorn och om upphävande av förordning (EEG) nr 2377/80⁽⁶⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 759/98⁽⁷⁾. Dessutom bör det föreskrivas att licenserna skall utfärdas efter en betänketid och, eventuellt, med tillämpning av en enhetlig procentsats för nedsättning.

⁽¹⁾ EGT L 328, 30.12.1995, s. 31.

⁽²⁾ EGT L 216, 8.8.1997, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 254, 8.10.1996, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT L 331, 2.12.1988, s. 1.

⁽⁵⁾ EGT L 149, 20.5.1998, s. 11.

⁽⁶⁾ EGT L 143, 27.6.1995, s. 35.

⁽⁷⁾ EGT L 105, 4.4.1998, s. 7.

De importerade djuren bör identifieras i enlighet med vad som föreskrivs i förordning (EG) nr 820/97 av den 21 april 1997 om upprättande av ett system för identifiering och registrering av nötkreatur och om märkning av nötkött och nötköttsprodukter⁽¹⁾.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för nötkött.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

I denna förordning fastställs förvaltningsbestämmelser för import till gemenskapen av levande nötkreatur som omfattas av KN-nummer 0102 90 05, 0102 90 21, 0102 90 29, 0102 90 41 och 0102 90 49 och avses i artikel 1.1 a i rådets förordning (EEG) nr 805/68⁽²⁾ och med ursprung i något av de tredje länder som anges i bilaga I, utöver import inom ramen för de importtullkvoter på 169 000 unga handjur av nötkreatur avsedda för gödning och 153 000 levande nötkreatur med en vikt på 80–300 kg.

Artikel 2

1. I enlighet med bestämmelserna i denna förordning får importlicenser för perioden 1 juli 1998–30 juni 1999 utfärdas för högst 178 000 djur som omfattas av KN-nummer 0102 90 05 och med ursprung i något av de tredje länder som anges i bilaga I.

Kvotens löpnummer är 09.4598.

2. För dessa djur skall värdetullen och de särskilda tullbelopp som fastställs i Gemensamma tulltaxan sänkas med 80 %.

3. Den kvantitet som avses i punkt 1 skall delas i två delar enligt följande:

a) Den första delen på 70 % dvs. 124 600 djur, skall fördelas mellan de importörer som kan bevisa att de under åren 1995, 1996 eller 1997 har importerat djur som omfattas av KN-nummer 0102 90 05 inom ramen för de förordningar som förtecknas i bilaga II.

Trots bestämmelserna i första stycket får medlemsstaterna som referenskvantiteter godkänna importtullar inom ramen för föregående år som inte har delats ut om detta beror på ett administrativt fel som begåtts av den nationella behöriga myndigheten.

⁽¹⁾ EGT L 117, 7.5.1997, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 148, 28.6.1968, s. 24.

b) Den andra delen på 30 %, dvs. 53 400 djur, skall fördelas mellan importörer som kan bevisa att de under 1997 har exporterat eller importerat minst 100 levande nötkreatur som omfattas av KN-nummer 0102 90 utom dem som nämns i a.

Importörerna skall vara registrerade för mervärdesskatt i en medlemsstat.

4. På grundval av ansökan om importrättigheter skall de 124 600 djuren fördelas proportionellt mellan de berättigade importörerna i förhållande till deras import av djur enligt artikel 3 a under 1995, 1996 och 1997, för vilken bevis har lagts fram enligt punkt 6.

5. De 53 400 djuren skall fördelas proportionellt mellan de berättigade aktörerna i förhållande till de sökta kvantiteter för vilka bevis har lagts fram enligt punkt 6.

6. Som bevis för import och export gäller endast tulldokument om övergång till fri omsättning eller exportdokument som klarerats av tullmyndigheterna.

Medlemsstaterna får godta kopior av dessa dokument som bestyrks av den utfärdande myndigheten om den sökande till den behöriga myndighetens tillfredsställelse kan visa att det varit omöjligt för honom att skaffa fram originaldokumenten.

Artikel 3

1. Importörer som den 1 juni 1998 inte längre utövade någon verksamhet inom nötköttssektorn skall inte beaktas vid fördelningen i enlighet med artikel 2.3 a.

2. Ett företag som uppstått genom en sammanslagning av företag som vart och ett enligt artikel 2.4 var berättigat att delta, skall ha samma rättigheter som de ursprungliga företagen.

Artikel 4

1. Importlicensansökningar får lämnas in endast i den medlemsstat där sökanden är registrerad på det sätt som avses i artikel 2.3.

2. För tillämpningen av artikel 2.3 a skall importörer senast den 18 juni 1998 lämna in importansökan till de behöriga myndigheterna, tillsammans med det bevis som avses i artikel 2.6.

Efter kontroll av de framlagda dokumenten skall medlemsstaterna senast den 30 juni 1998 till kommissionen vidarebefordra en förteckning över de importörer som uppfyller villkoren för godkännande, särskilt med uppgift om deras namn och adress samt det antal bidragsberättigande djur som importerats under vart och ett av referensåren.

3. För tillämpningen av artikel 2.3 b skall importörer lämna in importansökan till och med den 18 juni 1998, tillsammans med det bevis som avses i artikel 2.6.

Endast en ansökan per sökande får lämnas in. Om en och samma sökande lämnar in mer än en ansökan skall inte någon av ansökningarna från den personen tas i beaktande. Ansökningarna får inte gälla en kvantitet som är större än den tillgängliga kvantiteten.

Efter kontroll av de framlagda dokumenten skall medlemsstaterna senast den 30 juni 1998 till kommissionen vidarebefordra en förteckning över de sökande och vilka kvantiteter de ansökt om.

4. Alla anmälningar, även anmälningar om att inga ansökningar har lämnats in, skall sändas via telex eller fax, utformade enligt förslagorna i bilagorna III och IV.

Artikel 5

1. Kommissionen skall besluta om ansökningar kan godkännas.

2. Om de kvantiteter för vilka ansökningar enligt artikel 4.3 har lämnats in överstiger de tillgängliga kvantiteterna, skall kommissionen minska kvantiteterna i ansökningarna med en enhetlig procentsats.

Om minskningen i första stycket resulterar i en kvantitet på mindre än 100 djur per ansökan, skall partier på 100 djur fördelas mellan de berörda medlemsstaterna genom lottdragning. Om den återstående kvantiteten är mindre än 100 djur, skall den kvantiteten utgöra ett enda parti.

Artikel 6

1. För import av den kvantitet som fördelats i enlighet med artikel 5 skall det krävas att en importlicens uppvisas.

2. Licensansökningar får lämnas in endast i den medlemsstat där ansökan om importrättighet lämnades in.

3. Licenserna skall utfärdas på importörernas begäran till och med den 31 december 1998 för högst 50 % av de tilldelade importrättigheterna. Importlicenserna för resterande antal djur skall utfärdas från och med den 1 januari 1999.

Det antal djur för vilka licensen utfärdas skall uttryckas i enheter. Dessa skall avrundas uppåt respektive nedåt.

4. Licensansökningar och licenser skall innehålla följande uppgifter:

a) I fält 8 de länder som anges i bilaga I; för licensen krävs import från ett eller flera av de länder som anges.

b) I fält 16 undernummer 0102 90 05.

c) I fält 20 löpnummer 09.4598 och minst en av följande noteringar:

— Reglamento (CE) n° 1144/98

— Forordning (EF) nr. 1144/98

— Verordnung (EG) Nr. 1144/98

— Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1144/98

— Regulation (EC) No 1144/98

— Règlement (CE) n° 1144/98

— Regolamento (CE) n. 1144/98

— Verordening (EG) nr. 1144/98

— Regulamento (CE) n° 1144/98

— Asetus (EY) N:o 1144/98

— Förordning (EG) nr 1144/98.

5. Importlicenser som utfärdas enligt denna förordning skall gälla 90 dagar från dagen för utfärdandet. Inga licenser skall emellertid gälla efter den 30 juni 1999.

6. De utfärdade licenserna skall vara giltiga i hela gemenskapen.

7. Artikel 8.4 i förordning (EEG) nr 3719/88 skall inte tillämpas.

Artikel 7

Djuren skall omfattas av de tullar som avses i artikel 1 då man framlägger antingen ett varucertifikat EUR.1 som utfärdats av det exporterande landet i enlighet med protokoll nr 4 till Europaavtalen och protokoll nr 3 till Frihandelsavtalen eller av en förklaring som är utfärdad av exportören i enlighet med bestämmelserna i nämnda protokoll.

Artikel 8

Alla djur som importeras med stöd av denna förordning skall identifieras i enlighet med vad som föreskrivs i förordning (EG) nr 820/97.

Artikel 9

Bestämmelserna i förordningarna (EEG) nr 3719/88 och (EG) nr 1445/95 skall tillämpas om inte annat följer av bestämmelserna i den här förordningen.

Artikel 10

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 2 juni 1998.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

---

*BILAGA I***Förteckning över tredje länder**

- Ungern
- Polen
- Tjeckiska republiken
- Slovakien
- Rumänien
- Bulgarien
- Litauen
- Lettland
- Estland

---

*BILAGA II***Förordningar som avses i artikel 2.3 a**

Kommissionens förordningar:

- (EG) nr 3076/94 (EGT L 325, 17.12.1994, s. 8)
  - (EG) nr 1566/95 (EGT L 150, 1.7.1995, s. 24)
  - (EG) nr 2491/95 (EGT L 256, 26.10.1995, s. 36)
  - (EG) nr 3018/95 (EGT L 314, 28.12.1995, s. 58)
  - (EG) nr 403/96 (EGT L 55, 6.3.1996, s. 9)
  - (EG) nr 1110/96 (EGT L 148, 21.6.1996, s. 15)
  - (EG) nr 1462/96 (EGT L 187, 26.7.1996, s. 34)
  - (EG) nr 2501/96 (EGT L 338, 28.12.1996, s. 65)
-

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1145/98

av den 2 juni 1998

om ändring av förordning (EG) nr 1169/97 beträffande tillämpningsföreskrifter för förordning (EG) nr 2202/96 om att inrätta ett system med stöd till producenter av vissa citrusfrukter

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 2202/96 av den 28 oktober 1996 om att inrätta ett system med stöd till producenter av vissa citrusfrukter⁽¹⁾, särskilt artiklarna 2.2 och 6 i denna, och

med beaktande av följande:

För att öka flexibiliteten i det nya system som införts genom förordning (EG) nr 2202/96 bör vissa bestämmelser införas i kommissionens förordning (EG) nr 1169/97⁽²⁾. Det bör därför dels tillåtas att regleringsårsavtal under varje leveransperiod får inbegripa ett skrivet tilläggsavtal, dels att i flerårsavtal en viss procent av leveranskvantiteten under en leveransperiod får avse även nästa period under samma regleringsår. Slutligen bör en senareläggning ske av tidpunkten när behörig myndighet ska meddelas om leverans.

Erfarenheten av bearbetningsavtalen visar att det är nödvändigt att införa proportionella ekonomiska sanktioner om de av producentorganisationer avtalade kvantiteterna inte uppfylls. När en producentorganisation saluför produktion som är avsedd att bearbetas av medlemmar av andra producentorganisationer och/eller låter enskilda producenter komma i åtnjutande av stödssystemet, skall ekonomiska sanktioner för att avtalad kvantitet inte uppfylls tillämpas enligt föreskrifterna i artikel 8.3 i förordning (EG) nr 1169/97, särskilt punkt c i denna.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för frukt och grönsaker.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EG) nr 1169/97 ändras på följande sätt:

1. Artikel 5.2 skall ersättas med följande:

”2. Genom skriftliga tilläggsavtal till regleringsårsavtal får ändring ske av den kvantitet som föreskrivs

för varje leveransperiod enligt artikel 3.3 d, dock med undantag för första perioden för de produkter som avses i punkt 1.

Dessa tilläggsavtal skall innehålla identifikationsnumret på det avtal som de avser. De skall ingås senast 45 dagar efter början av berörda leveransperiod.

För varje leveransperiod får leveranskvantiteter som fastställs i tilläggsavtalet inte avvika med mer än 40 % från den kvantitet som ursprungligen har fastställts i avtalet för denna period. För citroner och apelsiner får dock avvikelserna uppgå till 50 % för leveranser under tredje och fjärde perioden.

De kvantiteter som levereras av de nya medlemmar som avses i artikel 8.5 skall ingå i dessa tilläggsavtal.”

2. I artikel 5.3 skall följande stycke införas:

”Genom ett skriftligt avtal mellan parterna får varje leveransperiods kvantiteter till högst 15 % även avse följande period, på villkor att regleringsårets totala kvantitet uppfylls.

Detta avtal skall av producentorganisationen tillställas det organ som avses i artikel 6.1 och skall ankomma till detta senast 15 arbetsdagar före slutet av perioden i fråga.”

3. I artikel 10.1 skall ”klockan 12.00” ersättas med ”klockan 18.00.”

4. I artikel 14.5 skall ”med tillämpning av artikel 6 i förordning (EG) nr 2202/96” ersättas med ”enligt det förfarande som föreskrivs i artikel 6 i förordning (EG) nr 2202/96.”

5. I artikel 20 skall en ny punkt 7 införas:

”7. Om det konstateras att de kvantiteter, som faktiskt levererats under ett regleringsår i enlighet med avtal enligt artikel 3.2 a och b, är mindre än avtalade

⁽¹⁾ EGT L 297, 21.11.1996, s. 49.

⁽²⁾ EGT L 169, 27.6.1997, s. 15.

kvantiteter, även med hänsyn till eventuella tilläggsavtal, skall det motsvarande stödet i avtalet sänkas med följande

- 20 % om avvikelsen mellan faktiskt levererade och avtalade kvantiteter är större än eller lika med 20 % och mindre än 30 %,
- 30 % om avvikelsen mellan faktiskt levererade och avtalade kvantiteter är större än eller lika med 30 % och mindre än 40 %,
- 40 % om avvikelsen mellan faktiskt levererade och avtalade kvantiteter är större än eller lika med 40 % och mindre än 50 %.

Inget stöd får beviljas om avvikelsen mellan faktiskt levererade och avtalade kvantiteter är större än eller lika med 50 %.

För fleråriga avtal skall denna punkt inte tillämpas om punkt 5 tillämpas.

Den avtalstecknande producentorganisationen skall återbetala avvikelsen mellan det stöd eller förskott som faktiskt betalas ut och det rättmätiga beloppet eller

förskottet, plus en ränta som skall beräknas i enlighet med punkt 1.

Nedsättning av stödet enligt denna punkt skall inte tillämpas om den avtalstecknande producentorganisationen på ett för behörig nationell myndighet tillfredsställande sätt kan visa, att avvikelserna från kontrakten inte är avsiktliga eller beror på grov oaktsamhet från producentorganisationen, från medlemmar av andra producentorganisationer och/eller från enskilda producenter.”

6. I bilagan skall för mandariner minsta grader Brix minskas till 9°.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med regleringsåret 1998/99.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 2 juni 1998.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1146/98

av den 2 juni 1998

om ändring av kommissionens förordning (EG) nr 541/95 om granskning av ändringar av villkoren för ett godkännande för försäljning av ett läkemedel utfärdat av den behöriga myndigheten i en medlemsstat

EUROPEISKA GEMENSKAPERNA KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets andra direktiv 75/319/EEG av den 20 maj 1975 om tillnärmning av bestämmelser som fastställts genom lagar eller andra författningar och som gäller farmaceutiska specialiteter⁽¹⁾, senast ändrat genom rådets direktiv 93/39/EEG⁽²⁾, särskilt artikel 15 i detta,

med beaktande av rådets direktiv 81/851/EEG av den 28 september 1981 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om veterinärmedicinska läkemedel⁽³⁾, senast ändrat genom rådets direktiv 93/40/EEG⁽⁴⁾, särskilt artikel 23 i detta, och

med beaktande av följande:

Som en följd av den praktiska erfarenheten från tillämpningen av kommissionens förordning (EG) nr 541/95⁽⁵⁾ bör lämpliga bestämmelser antas om villkoren för denna förordning.

Ett förfarande bör fastställas som skall följas när en medlemsstats behöriga myndighet inför brådskande säkerhetsrestriktioner.

Det finns dessutom anledning att förenkla anmälningsförfarandet för mindre ändringar och införa några ändringar i denna förordnings bilagor.

Bestämmelserna i denna förordning är förenliga med yttrandet från Ständiga kommittén för humanläkemedel och Ständiga kommittén för veterinärmedicinska läkemedel.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Kommissionens förordning (EG) nr 541/95 ändras på följande sätt:

⁽¹⁾ EGT L 147, 9.6.1975, s. 13.

⁽²⁾ EGT L 214, 24.8.1993, s. 22.

⁽³⁾ EGT L 317, 6.11.1981, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT L 214, 24.8.1993, s. 31.

⁽⁵⁾ EGT L 55, 11.3.1995, s. 7.

1) I artikel 1 skall punkt 3 läggas till:

”3. Om de nationella behöriga myndigheterna ålägger innehavaren av ett godkännande för försäljning att vidta tillfälliga brådskande begränsningsåtgärder av säkerhetsskäl skall innehavaren vara skyldig att lämna in en ansökan om ändring som tar hänsyn till de säkerhetsföreskrifter som utfärdats av de nationella myndigheterna. Denna ansökan skall lämnas in snarast möjligt till de berörda behöriga nationella myndigheterna i enlighet med bestämmelserna i artiklarna 6 och 7 i denna förordning. Detta stycke skall inte påverka artiklarna 15a i direktiv 75/319/EEG och 23a i direktiv 81/851/EEG.”

2) I artikel 4 skall punkt 2 ersättas med följande:

”2. Referensmedlemsstaten skall genast underrätta alla övriga berörda medlemsstater om att en ansökan har inkommit och om det datum då förfarandet inleddes. Referensmedlemsstaten skall också informera innehavaren/innehavarna av godkännandet för försäljning om det datum då förfarandet inleddes.”

3) Efter artikel 7 skall följande två artiklar läggas till:

Artikel 7a:

”På grund av särdragen i tillverkningen av influensavacciner för människor skall följande bestämmelser gälla:

1) Inom 30 dagar från dagen då förfarandet inleddes skall de nationella behöriga myndigheterna i referensmedlemsstaten utarbeta en granskningsrapport över läkemedelsdokumentationen och ett förslag till beslut som skall lämnas till de övriga berörda nationella myndigheterna.

2) Under denna period får den behöriga nationella myndigheten i referensmedlemsstaten till innehavaren av godkännandet för försäljning rikta en enda begäran om uppgifter som kompletterar de uppgifter som redan lämnats enligt artikel 6, och skall meddela detta till de övriga berörda behöriga myndigheterna.

3) Inom tolv dagar från dagen då beslutsförslaget och granskningsrapporten togs emot skall de övriga berörda nationella behöriga myndigheterna godkänna beslutsförslaget och meddela detta till den behöriga nationella myndigheten i referensmedlemsstaten.

- 4) Den sökande skall lämna kliniska uppgifter och, i tillämpliga fall, uppgifter om läkemedlets stabilitet till de behöriga myndigheterna i referensmedlemsstaten och de behöriga myndigheterna i de övriga medlemsstaterna senast tolv dagar efter det att den tidsfrist som fastställs i punkt 3 gått ut.

Referensmedlemsstaten skall värdera dessa uppgifter och utarbeta ett förslag till slutligt beslut inom sju dagar efter det att de uppgifter som avses i första stycket mottagits. Var och en av de andra nationella behöriga myndigheterna skall godkänna detta förslag till beslut och anta ett beslut i enlighet med detta förslag inom de följande sju dagarna.

- 5) Om en behörig myndighet, under det förfarande som fastställs i denna artikel, väcker en fråga om folkhälsa som den anser utgör ett hinder för det ömsesidiga erkännandet av det beslut som skall fattas, skall man utan dröjsmål hänvisa till artikel 15 sista stycket i direktiv 75/319/EEG."

Artikel 7 b:

"Utan hinder av artikel 7a får de nationella behöriga myndigheterna, vid en pandemisk situation som i vederbörlig ordning erkänts av Världshälsoorganisationen, tillfälligt och som en undantagsåtgärd godkänna ändringen efter det att en fullständig ansökan lämnats in och innan det förfarande som föreskrivs i artikel 7a har avslutats."

- 4) I bilaga I skall

— texten i punkt A ersättas med följande:

"A. Som ett undantag skall det förfarande som fastställs i artiklarna 6 och 7 i denna förordning vara tillämpligt

— på de mindre ändringarna nr 11, 12, 13, 15 och 16 som anges nedan och på de mindre ändringarna nr 24 och 25, om det testförfarande som används inte är en fysikalisk-kemisk metod, när det gäller läkemedel som omfattas av rådets direktiv 89/342/EEG (¹), 89/381/EEG (²) eller 90/677/EEG (³), eller för läkemedel som ansetts omfattas av lista A i direktiv 87/22/EEG,

— på alla mindre ändringar när en särskild inspektion av ett tillverkningsställe måste genomföras."

— texten i ändring nr 1 ersättas med följande:

"1. *Ändring till följd av förändringar i tillverknings-tillstånden*

Allmänt villkor: Det ändrade tillverkningstillståndet skall lämnas in till den behöriga myndigheten.

— Ändring i läkemedelstillverkarens namn

Villkor som skall uppfyllas: Tillverkningsstället skall förbli detsamma.

— Ändring när det gäller tillverkningsställe(n) för en del av eller hela tillverkningsprocessen för läkemedlet

Villkor som skall uppfyllas: Ingen ändring vare sig av tillverkningsprocessen eller av tillverkningsspecifikationerna, inbegripet testmetoderna.

— Återkallande av tillverkningstillståndet för ett tillverkningsställe."

— texten i ändring nr 5 ersättas med följande:

"5. *Förändring i produktens innehåll av färgämnen (tillägg, borttagning eller ersättning av färgämne(n))*

Villkor som skall uppfyllas: Samma funktionella egenskaper, ingen ändring av upplösningskurvan för de produkter som föreligger i fast beredningsform. Mindre ändringar i sammansättningen för att den totala vikten skall behållas, skall göras med hjälp av ett hjälpämne som för närvarande utgör en huvudsaklig del i sammansättningen."

— texten i ändring nr 6 ersättas med följande:

"6. *Förändring i produktens innehåll av smakämnen (tillägg, borttagning eller ersättning av smakämne(n))*

Villkor som skall uppfyllas: Det föreslagna smakämnet skall vara i överensstämmelse med direktiv 88/388/EEG. Mindre ändringar i sammansättningen för att den totala vikten skall behållas skall göras med hjälp av ett hjälpämne som för närvarande utgör en huvudsaklig del i sammansättningen."

— följande införs efter ändring nr 10:

"10 a. *Tillsats eller utbyte av hjälpmedel för dosering av vätskor för oralt intag och för andra doseringsformer*

Villkor som skall uppfyllas: Det föreslagna hjälpmedlets storlek och, i förekommande fall, precision måste stämma överens med den godkända doseringsanvisningen."

— följande införs efter ändring nr 11:

"11 a. *Ändring av namnet på tillverkaren av den verk-samma substansen*

Villkor som skall uppfyllas: Tillverkaren av den verksamma substansen skall förbli densamma."

- "11 b. *Ändring när det gäller leverantör av en intermediär som används vid tillverkning av den verksamma substansen*
- Villkor som skall uppfyllas: Specifikationerna, syntesen och förfarandena vid kvalitetskontroll skall vara desamma som de redan godkända."
- följande läggs till efter ändring nr 12:
- "Alternativt villkor: '... eller tillhandahålla ett intyg om lämplighet från Europafarmakopén (Certificate of Suitability of Monographs of the European Pharmacopoeia)'.
- 12 a. *Ändring i specifikationen av utgångsmaterial eller intermediärer som används vid tillverkning av den verksamma substansen*
- Villkor som skall uppfyllas: Specifikationen skall ha utökats eller nya tester och gränser lagts till."
- följande läggs till efter ändring nr 15:
- "15 a. *Ändring av de processkontroller som tillämpas under det att produkten tillverkas*
- Villkor som skall uppfyllas: Specifikationen skall ha utökats eller nya tester och nya gränser lagts till."
- följande läggs till efter ändring nr 20:
- "20 a. *Förlängning av den verksamma substansens hållbarhet eller av den tid efter vilken en omanalys skall genomföras*
- Villkor som skall uppfyllas: Stabilitetsundersökningar har utförts i enlighet med det protokoll som antogs i samband med att godkännandet för försäljning utfärdades. Undersökningarna skall visa att de godkända hållbarhets-specifikationerna fortfarande uppfylls."
- följande läggs till efter ändring nr 24:
- "24 a. *Ändring av testförfarandet för utgångsmaterial eller intermediärer som används vid tillverkning av den verksamma substansen*
- Villkor som skall uppfyllas: Resultaten av utvärderingen av metoden skall visa att det nya förfarandet minst är likvärdigt med det gamla förfarandet. Specifikationen skall inte ha ändrats."
- fotnoten i ändring nr 26 ändras på följande sätt:
- "I de fall då det i akten hänvisas till den aktuella utgåvan av farmakopén, krävs ingen ändringsan-
- sökan under förutsättning att ändringen genomfördes inom sex månader efter antagandet av den reviderade monografin."
- rubriken i ändring nr 30 ersätts med följande:
- "30. *Ändring av förpackningsstorleken för ett läkemedel*"
- Ett ytterligare villkor skall läggas till: "Förpackningsmaterialet skall vara detsamma."
- ett nytt villkor läggs till för ändring nr 31:
- "Ändringen får inte avse en i förpackningsmaterialet grundläggande beståndsdel som har betydelse för administreringen eller användningen av produkten."
- rubriken till ändring nr 32 ersätts med följande:
- "32. *Ändring av prägling som avtryck, relief eller annan märkning (med undantag av skåran på delbara tabletter) på tabletter eller av präglingen på kapslar, inbegripet tillägg eller förändring av bläck för produktmärkning*"
- ändring nr 34 läggs till efter ändring nr 33:
- "34. *Ändring i tillverkningsprocessen för en icke-proteinhaltig komponent på grund av ett senare införande av ett biotekniskt steg*
- Allmänna anmärkningar:
- Denna särskilda ändring påverkar inte andra ändringar i denna bilaga som kan tillämpas i detta specifika sammanhang.
- Den gemenskapslagstiftning som gäller för särskilda produktgrupper (*) skall iakttas.
- Sådana läkemedel som innehåller proteinhaltiga komponenter som erhållits genom biotekniska förfaranden omfattas av del A i rådets förordning (EEG) nr 2309/93 (**).
- *Ändring i tillverkningen av de komponenter som överensstämmer med europeiska farmakopéns monografi och kontrolleras med hjälp av ett intyg om lämplighet från Europafarmakopén (Certificate of Suitability of Monographs of the European Pharmacopoeia).*
- Villkor som skall uppfyllas: Specifikationerna och de fysisk-kemiska egenskaperna, samt komponentens samtliga övriga egenskaper skall förbli desamma.
- *Ändring i tillverkningen av de komponenter som kräver ett nytt förfarande för test av förorening*

Villkor som skall uppfyllas: Specifikationer och de fysisk-kemiska egenskaperna samt alla övriga egenskaper hos komponenten skall förbli desamma. Tillverkningsmetoden kan efterlämna föroreningar som inte omfattas av farmakopéns monografi. Dessa föroreningar måste uppges och ett lämpligt testförfarande måste beskrivas. Detta kompletterande test måste anges i ett intyg om lämplighet från Europafarmakopén (Certificate of Suitability of Monographs of the European Pharmacopoeia).

(*) Livsmedel och livsmedelsingredienser i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 258/97 (EGT L 43, 14.2.1997, s. 1), färgämnen för användning i livsmedel inom ramen för rådets direktiv 94/36/EEG (EGT L 237, 10.9.1994, s. 13), Livsmedelstillsatser enligt rådets direktiv 88/388/EEG (EGT L 184, 15.7.1988, s. 61), extraktionsmedel enligt rådets direktiv 88/344/EEG (EGT L 157, 24.6.1988, s. 28, senast ändrat genom direktiv 92/115/EEG, EGT L 409, 31.12.1992, s. 31) och livsmedel och livsmedelsingredienser som är framställda med hjälp av bioteknik och som har införts i tillverkning skall inte behöva anmälas som en ändring av villkoren för godkännandet för försäljning.

(**) EGT L 214, 24.8.1993, s. 1."

5) I bilaga II skall

— texten i första punkten efter rubriken samt den följande underrubriken ersätts med följande:

"Vissa ändringar av ett godkännande för försäljning är att betrakta som så omfattande att de väsentligt ändrar villkoren för detta godkännande, och de kan

därför inte betraktas som ändringar enligt artikel 15 i direktiv 75/319/EEG eller artikel 23 i direktiv 81/851/EEG och kan inte utfärdas enligt de ändringsförfaranden som fastställs i artiklarna 4–7 i denna förordning. När det gäller dessa ändringar, vilka förtecknas nedan, skall varje ansökan beaktas inom ramen för ett förfarande för fullständig vetenskaplig utvärdering (som vid utfärdande av ett godkännande för försäljning). Ett godkännande eller en ändring av det befintliga godkännandet för försäljning måste, alltefer omständigheterna, utfärdas av de behöriga nationella myndigheterna.

Denna bilaga påverkar inte tillämpningen av artikel 4 i direktiv 65/65/EEG och artikel 5 i direktiv 81/851/EEG."

— texten i ändring nr 1 i ersätts med följande:

"i) Tillsats av en eller flera verksamma substanser, däribland antigena beståndsdelar för vacciner, utan att detta påverkar tillämpningen av artiklarna 7a och 7b avseende influensavacciner för människor."

— texten i ändring 4 ii ersätts med följande:

"ii) En förkortning av karenstiden för ett veterinärmedicinskt läkemedel om ändringen inte är gränsöverskridande eller ändring av gränsvärdet för restmängder i enlighet med förordning (EEG) nr 2377/90 (*).

(*) EGT L 224, 18.8.1990, s. 1."

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 2 juni 1998.

På kommissionens vägnar

Martin BANGEMANN

Ledamot av kommissionen

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1147/98

av den 2 juni 1998

om ändring för elfte gången av förordning (EG) nr 913/97 om undantagsåtgärder till stöd för grisköttsmarknaden i Spanien

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 2759/75 av den 29 oktober 1975 om den gemensamma organisationen av marknaden för griskött⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 3290/94⁽²⁾, särskilt artikel 20 i denna, och

med beaktande av följande:

Till följd av att klassisk svinpest brutit ut i vissa produktionsområden i Spanien har undantagsåtgärder vidtagits till stöd för grisköttsmarknaden i denna medlemsstat genom kommissionens förordning (EG) nr 913/97⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 988/98⁽⁴⁾.

På grund av fortsatta veterinära och handelsmässiga restriktioner och på grund av att de utvidgas till att omfatta nya zoner, särskilt i provinserna Zaragoza och Sevilla, är det lämpligt att öka det antal smågrisar som får levereras till de behöriga myndigheterna för att på så sätt göra det möjligt att fortsätta att upprätthålla undantagsåtgärderna från och med den 14 maj 1998 och att anpassa förteckningen över bidragsberättigande zoner i bilaga II till förordning (EG) nr 913/97 till den faktiska veterinära och sanitära situationen.

Kommissionens beslut 97/285/EG av den 30 april 1997 om vissa skyddsåtgärder mot klassisk svinpest i Spanien⁽⁵⁾, senast ändrat genom beslut 98/271/EG⁽⁶⁾, har

ersatts med beslut 98/339/EG⁽⁷⁾. Hänsyn bör tas till denna ändring.

Restriktionerna för den fria rörligheten för djuren har tillämpats i flera veckor i en av zonerna i provinsen Zaragoza och i zonen i Sevilla, vilket har lett till en betydande ökning av djurens vikt och därmed en oacceptabel situation när det gäller djurens välfärd. Det är därför berättigat att tillämpa stödåtgärderna i dessa nya zoner från och med den 14 maj 1998.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för griskött.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EG) nr 913/97 skall ändras på följande sätt:

1. I artikel 2.2 skall "97/285/EG" ersättas med "98/339/EG".
2. Bilaga I skall ersättas med bilaga I till denna förordning.
3. Bilaga II skall ersättas med bilaga II till denna förordning.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 14 maj 1998.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 2 juni 1998.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 282, 1.11.1975, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 349, 31.12.1994, s. 105.

⁽³⁾ EGT L 131, 23.5.1997, s. 14.

⁽⁴⁾ EGT L 140, 12.5.1998, s. 3.

⁽⁵⁾ EGT L 114, 1.5.1997, s. 47.

⁽⁶⁾ EGT L 120, 23.4.1998, s. 23.

⁽⁷⁾ EGT L 148, 19.5.1998, s. 43.

*BILAGA I**"BILAGA I*

Maximalt totalt antal djur från och med den 6 maj 1997:

Gödsvin	630 000 djur
Smågrisar	200 000 djur
Utslagssuggor	8 000 djur
Slaktsvin av den iberiska rasen	6 000 djur"

BILAGA II”*BILAGA II*”**Del 1**

- I provinsen Zaragoza, skydds- och övervakningszoner enligt bilagorna I och II på order av la Diputación General de Aragón den 25 mars 1998, offentliggjord i den officiella tidningen, utgiven av la Comunidad, av den 27.3.1998, s. 1411.
- I provinsen Zaragoza, skydds- och övervakningszoner enligt bilagorna I och II på order av la Diputación General de Aragón den 17 april 1998, offentliggjord i den officiella tidningen, utgiven av la Comunidad, av den 20.4.1998, s. 1868.
- I provinsen Zaragoza, skydds- och övervakningszoner enligt bilagorna I och II på order av la Diputación General de Aragón den 28 april 1998, offentliggjord i den officiella tidningen, utgiven av la Comunidad, av den 4.5.1998, s. 1999.
- I provinsen Sevilla, skydds- och övervakningszoner enligt bilagorna I och II på order av la Junta de Andalucía den 23 april 1998, offentliggjord i den officiella tidningen, utgiven av la Junta, av den 28.4.1998, s. 4951.

Del 2

De veterinärdistrikt (Comarcas) i provinserna Segovia, Madrid, Toledo, Zaragoza och Sevilla som avses i bilaga I till beslut 98/339/EG.”

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1148/98

av den 2 juni 1998

om integrering av de ändringar som infördes genom förordning (EG) nr 2086/97 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan i förordningarna inom sockersektorn

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 234/79 av den 5 februari 1979 om förfarandet vid anpassning av Gemensamma tulltaxans nomenklatur för jordbruksprodukter⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 3290/94⁽²⁾, särskilt artikel 2.1 i denna, och

med beaktande av följande:

I kommissionens förordning (EG) nr 2086/97 av den 4 november 1997 om ändring av bilaga I till rådets förordning (EEG) nr 2658/87 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan⁽³⁾ föreskrivs ändringar i Kombinerade nomenklaturen för bland annat vissa produkter som omfattas av den gemensamma organisationen av marknaden för socker.

Vissa KN-nummer i rådets förordningar (EEG) nr 1785/81⁽⁴⁾, och senast ändrad genom förordning (EG) nr 1599/96⁽⁵⁾, (EEG) nr 1010/86⁽⁶⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 1126/96⁽⁷⁾, liksom i kommissionens förordning (EG) nr 1464/95⁽⁸⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2136/95⁽⁹⁾, i kommissionens förordningar (EG) nr 1729/97⁽¹⁰⁾, (EEG) nr 2670/81⁽¹¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 158/96⁽¹²⁾, (EEG) nr 825/75⁽¹³⁾, senast ändrad genom förordning (EEG) nr 1714/88⁽¹⁴⁾, och (EEG) nr 1729/78⁽¹⁵⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1730/97⁽¹⁶⁾, överensstämmer inte längre med KN-numren i Kombinerade nomenklaturen. Följaktligen bör dessa förordningar anpassas.

Det datum då denna förordning träder i kraft bör överensstämma med det datum då förordning (EG) nr 2086/97 träder i kraft.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för socker.

⁽¹⁾ EGT L 34, 9.2.1979, s. 2.

⁽²⁾ EGT L 349, 31.12.1994, s. 105.

⁽³⁾ EGT L 312, 14.11.1997, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT L 177, 1.7.1981, s. 4.

⁽⁵⁾ EGT L 206, 16.8.1996, s. 43.

⁽⁶⁾ EGT L 94, 9.4.1986, s. 9.

⁽⁷⁾ EGT L 150, 25.6.1996, s. 3.

⁽⁸⁾ EGT L 144, 28.6.1995, s. 14.

⁽⁹⁾ EGT L 214, 8.9.1995, s. 19.

⁽¹⁰⁾ EGT L 243, 5.9.1997, s. 1.

⁽¹¹⁾ EGT L 262, 16.9.1981, s. 14.

⁽¹²⁾ EGT L 24, 31.1.1996, s. 3.

⁽¹³⁾ EGT L 79, 28.3.1975, s. 17.

⁽¹⁴⁾ EGT L 152, 18.6.1988, s. 23.

⁽¹⁵⁾ EGT L 201, 25.7.1978, s. 26.

⁽¹⁶⁾ EGT L 243, 5.9.1997, s. 5.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Rådets förordning (EEG) nr 1785/81 ändras på följande sätt:

— I artikel 1 skall

a) i punkt d

— KN-nummer 1702 60 90 ersätts med 1702 60 95,

och

— KN-nummer 1702 90 90 ersätts med 1702 90 99.

b) i punkt h

— KN-nummer ex 1702 60 90 ersätts med 1702 60 80.

2. Rådets förordning (EEG) nr 1010/86 ändras på följande sätt:

— I artikel 1 skall

— KN-nummer ex 1702 60 90 ersätts med ex 1702 60 95,

och

— KN-nummer ex 1702 90 90 ersätts med ex 1702 90 99.

Artikel 2

1. Förordning (EG) nr 1464/95 ändras på följande sätt:

a) I artikel 2 skall KN-nummer 1702 60 90 ersättas med 1702 60 95.

b) — I artikel 8 a tredje strecksatsen skall KN-nummer ex 1702 60 90 ersättas med 1702 60 80.

— I artikel 8 c tredje strecksatsen skall KN-nummer 1702 60 90 ersättas med 1702 60 95.

— I artikel 8 c femte strecksatsen skall KN-nummer ex 1702 60 90 ersättas med 1702 60 80.

2. Förordning (EG) nr 1729/97 ändras på följande sätt:

a) I artikel 3 a skall KN-nummer 1702 60 90 ersättas med 1702 60 95.

- b) I bilaga I skall
- KN-nummer 1702 60 90 ersätts med 1702 60 95,
  - och
  - KN-nummer 1702 90 90 ersätts med 1702 90 99.
3. Förordning (EEG) nr 2670/81 ändras på följande sätt:
I artikel 1 d skall KN-nummer 1702 60 90 ersättas med 1702 60 95.
4. Förordning (EEG) nr 825/75 ändras på följande sätt:
- a) I bilaga II skall KN-nummer ex 1702 90 90 ersättas med 1702 90 99.
- b) I bilaga III skall
- KN-nummer ex 1702 60 90 ersättas med ex 1702 60 95,
  - och
  - KN-nummer ex 1702 90 90 ersätts med ex 1702 90 99.

5. Förordning (EEG) nr 1729/78 ändras på följande sätt:

- a) I artikel 2.2 andra stycket a i skall
- KN-nummer 1702 60 90 ersätts med 1702 60 95,
  - och
  - KN-nummer 1702 90 90 ersätts med 1702 90 99.
- b) I artikel 3.3 andra stycket a i skall
- KN-nummer 1702 60 90 ersätts med 1702 60 95, och
  - KN-nummer 1702 90 90 ersätts med 1702 90 99.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall gälla från och med den 1 januari 1998.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 2 juni 1998.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1149/98

av den 2 juni 1998

om fastställande för perioden 1 juli 1998 – 30 juni 1999 av vissa tillämpningsföreskrifter för en tullkvot för levande nötkreatur med en vikt av mellan 80 och 300 kg med ursprung i vissa tredje länderEUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 3066/95 av den 22 december 1995 om införande av vissa koncessioner i form av gemenskapstullkvoter för vissa jordbruksprodukter och om autonom anpassning under en övergångsperiod av vissa jordbrukskoncessioner som föreskrivs i Europaavtalen i syfte att beakta det jordbruksavtal som ingåtts inom ramen för de multilaterala handelsförhandlingarna under Uruguayrundan⁽¹⁾, senast ändrad genom rådets förordning (EG) nr 1595/97⁽²⁾, särskilt artikel 8 i denna,med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1926/96 av den 7 oktober 1996 om vissa koncessioner i form av gemenskapstullkvoter för vissa jordbruksprodukter och om anpassning, som autonom övergångsåtgärd, av vissa jordbrukskoncessioner enligt avtalen om frihandel och handelsrelaterade frågor med Estland, Lettland och Litauen så att det jordbruksavtal beaktas som ingicks under Uruguayrundan multilaterala handelsförhandlingar⁽³⁾, särskilt artikel 5 i denna, och

med beaktande av följande:

I förordningarna (EG) nr 3066/95 och (EG) nr 1926/96 föreskrivs för perioden 1 juli 1998 – 30 juni 1999 öppnande av en tullkvot på 153 000 levande nötkreatur med en vikt av mellan 80 kg och 300 kg med ursprung i Bulgarien, Estland, Lettland, Litauen, Polen, Rumänien, Slovakien, Tjeckien och Ungern och som berättigar till en minskning av tullsatserna med 80 %. Det bör fastställas förvaltningsbestämmelser när det gäller importen av dessa djur.

För att undvika spekulationer bör den tillgängliga kvantiteten ställas till de aktörers förfogande som kan visa att de bedriver en seriös verksamhet och att de bedriver handel av en betydande omfattning med tredje land. I detta syfte och för att säkerställa en effektiv förvaltning bör det krävas att minst 50 djur har exporterats och/eller importerats

under 1997 av de berörda aktörerna. Ett parti på 50 djur motsvarar i princip en normal sändning och erfarenheten har visat att försäljning eller köp av ett enda parti utgör ett minimikrav för att en transaktion skall kunna betraktas som verklig och ekonomiskt lönsam.

För kontrollen av dessa kriterier krävs att ansökan lämnas in i den medlemsstat i vilken importören är införd i momsregistret.

För att säkerställa en regelbunden import av de kvantiteter som fastställts för perioden 1 juli 1998 – 30 juni 1999 bör utfärdandet av licenser fördelas över olika perioder under perioden i fråga.

Systemet bör administreras med hjälp av importlicenser. I detta syfte bör närmare bestämmelser fastställas, i synnerhet om inlämnandet av ansökningar och om de uppgifter som skall lämnas i ansökningarna och i licenserna, utan hinder av vissa bestämmelser i kommissionens förordning (EEG) nr 3719/88 av den 16 november 1988 om gemensamma tillämpningsföreskrifter för systemet med import- och exportlicenser samt förutfastställselicenser för jordbruksprodukter⁽⁴⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1044/98⁽⁵⁾ samt i kommissionens förordning (EG) nr 1445/95 av den 26 juni 1995 om tillämpningsföreskrifter för systemet med import- och exportlicenser för nötköttssektorn och om upphävande av förordning (EEG) nr 2377/80⁽⁶⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 759/98⁽⁷⁾. Dessutom bör det föreskrivas att licenserna skall utfärdas efter en betänketid och, eventuellt, med tillämpning av en enhetlig procentsats för nedsättning.De importerade djuren bör identifieras i enlighet med vad som föreskrivs i förordning (EG) nr 820/97 av den 21 april 1997 om upprättande av ett system för identifiering och registrering av nötkreatur och om märkning av nötkött och nötköttsprodukter⁽⁸⁾.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för nötkött.

⁽¹⁾ EGT L 328, 30.12.1995, s. 31.⁽²⁾ EGT L 216, 8.8.1997, s. 1.⁽³⁾ EGT L 254, 8.10.1996, s. 1.⁽⁴⁾ EGT L 331, 2.12.1988, s. 1.⁽⁵⁾ EGT L 149, 20.5.1998, s. 11.⁽⁶⁾ EGT L 143, 27.6.1995, s. 35.⁽⁷⁾ EGT L 105, 4.4.1998, s. 7.⁽⁸⁾ EGT L 117, 7.5.1997, s. 1.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Inom ramen för de tullkvoter som föreskrivs i förordningarna (EG) nr 3066/95 och (EG) nr 1926/96 får 153 000 levande nötkreatur som omfattas av KN-nummer 0102 90 21, 0102 90 29, 0102 90 41 eller 0102 90 49 med ursprung i de tredje länder som anges i bilaga II importeras under perioden 1 juli 1998–30 juni 1999 enligt bestämmelserna i denna förordning.

Tullkvoten skall ha löpnummer 09.4537.

2. För dessa djur skall värdetullen och de särskilda tullavgifter som fastställs i Gemensamma tulltaxan (GTT) minskas med 80 %.

Artikel 2

1. För att få ta del av den kvot som avses i artikel 1 krävs att den som ansöker om licens är en fysisk eller juridisk person som vid ansökningstillfället på ett för de behöriga myndigheterna i den berörda medlemsstaten tillfredsställande sätt kan bevisa att han sedan under 1997 har importerat och/eller exporterat minst 50 djur som omfattas av KN-nummer 0102 90. Den sökande skall vara införd i ett nationellt momsregister.

2. Som bevis för import och export skall gälla endast tuldokument om övergång till fri omsättning eller expordokument som i vederbörlig ordning bestyrkts av tullmyndigheterna.

Medlemsstaterna får godta en kopia av detta dokument som i vederbörlig ordning bestyrkts av den utfärdande myndigheten, om den sökande på ett tillfredställande sätt kan bevisa för den behöriga myndigheten att det varit omöjligt för honom att skaffa fram originaldokumentet.

Artikel 3

1. En ansökan om importrättigheter får endast inges i den medlemsstat där den sökande är registrerad i enlighet med artikel 2.1.

2. En ansökan om importrättigheter skall avse

— minst 50 djur,

och

— högst 10 % av den tillgängliga kvantiteten.

Om en ansökan överskrider denna kvantitet skall den endast beaktas inom ramen för denna kvantitet.

3. En ansökan om importrättigheter får inges endast till och med den 17 juni 1998.

4. En sökande får lämna in endast en ansökan. Om samma sökande lämnar in fler än en ansökan skall ingen av dessa ansökningar behandlas.

5. Medlemsstaterna skall senast den 26 juni 1998 meddela kommissionen de ansökningar som inlämnats.

Detta meddelande skall omfatta en förteckning över de sökande och de kvantiteter ansökningarna gäller.

Alla meddelanden, även om att ingen ansökan har lämnats in, skall skickas per telex eller fax och om ansökningar har inlämnats skall förlagan i bilaga I till denna förordning användas.

Artikel 4

1. Kommissionen skall besluta om i vilken utsträckning licensansökningarna får beviljas.

2. Om de kvantiteter för vilka det har ansökts om licenser enligt artikel 3 överstiger de tillgängliga kvantiteterna, skall kommissionen fastställa en enhetlig procentuell minskning av de ansökta kvantiteterna.

Om den minskning som avses i första stycket resulterar i en kvantitet på mindre än 50 djur per ansökan, skall partier på 50 djur fördelas mellan de berörda medlemsstaterna genom lottdragning. Om den återstående kvantiteten är mindre än 50 djur, skall denna kvantitet utgöra ett enda parti.

Artikel 5

1. Vid import av tilldelade kvantiteter skall en eller flera importlicenser läggas fram.

2. Ansökningar om licenser får lämnas in enbart i den medlemsstat där den sökande har ansökt om importrättigheter.

3. Ansökan om importlicens och licenser skall innehålla följande uppgifter:

a) I fält 8, namnet på det land som anges i bilaga II. Licensen innebär skyldighet att importera från ett eller flera av de angivna länderna.

b) I fält 16, en av följande grupper av underavdelningarna ur Kombinerade nomenklaturen, i samma strecksats:

— 0102 90 21; 0102 90 29;

— 0102 90 41; 0102 90 49;

c) I fält 20, löpnummer 09.4537 och minst en av följande uppgifter:

— Reglamento (CE) n° 1149/98

— Forordning (EF) nr. 1149/98

— Verordnung (EG) Nr. 1149/98

— Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1149/98

— Regulation (EC) No 1149/98

— Règlement (CE) n° 1149/98

— Regolamento (CE) n. 1149/98

— Verordening (EG) nr. 1149/98

— Regulamento (CE) n° 1149/98

— Asetus (EY) N:o 1149/98

— Förordning (EG) nr 1149/98.

4. Licenserna skall utfärdas på aktörernas begäran till och med den 31 december 1998 för högst 50 % av de importrättigheter som tilldelats. Importlicenserna för resterande antal djur skall utfärdas från och med den 1 januari 1999.

5. De importlicenser som utfärdas i enlighet med denna förordning skall gälla under 90 dagar från och med utfärdandedagen i enlighet med artikel 21.2 i förordning (EEG) nr 3719/88. Licenserna skall dock som längst gälla till och med den 30 juni 1998.

6. De utfärdande licenserna skall vara giltiga i hela gemenskapen.

7. Artikel 8.4 i förordning (EEG) nr 3719/88 skall inte tillämpas. Siffran "0" skall därför skrivas in i fält 19 på licensen.

Artikel 6

Djuren skall omfattas av de tullar som avses i artikel 1 mot uppvisande av antingen ett varucertifikat EUR.1, som

utfärdats av det exporterande landet i enlighet med bestämmelserna i protokoll nr 4 som bifogats Europaavtalen och protokoll nr 3 som bifogats frihandelsavtalen, eller en försäkran som upprättats av exportören i enlighet med bestämmelserna i nämnda protokoll.

Artikel 7

Varje djur som importerats med stöd av denna förordning skall identifieras i enlighet med vad som föreskrivs i förordning (EG) nr 820/97.

Artikel 8

Bestämmelserna i förordningarna (EEG) nr 3719/88 och (EG) nr 1445/95 skall tillämpas om inte annat följer av bestämmelserna i denna förordning.

Artikel 9

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 2 juni 1998.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

BILAGA II

- Ungern
  - Polen
  - Tjeckien
  - Slovakien
  - Rumänien
  - Bulgarien
  - Litauen
  - Lettland
  - Estland
-

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1150/98

av den 2 juni 1998

om fastställande av gemenskapens producent- och importpriser för nejlikor och rosor för tillämpning av importordningen för vissa blommor med ursprung i Cypern, Israel, Jordanien och Marocko samt Västbanken och Gazaremsan

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 4088/87 av den 21 december 1987 om fastställande av villkoren för tillämpning av förmånstullar på import av vissa blommor med ursprung i Cypern, Israel, Jordanien och Marocko samt i Västbanken och Gazaremsan⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1300/97⁽²⁾, särskilt artikel 5.2 a i denna, och

med beaktande av följande:

Enligt artikel 2.2 och artikel 3 i ovan nämnda förordning (EEG) nr 4088/87 skall gemenskapens import- och producentpriser fastställas var fjortonde dag för storblommiga nejlikor (standard), elegancenejlikor (spray), storblommiga rosor och småblommiga rosor och de skall tillämpas två veckor i taget. Enligt artikel 1b i kommissionens förordning (EEG) nr 700/88 av den 17 mars 1988 om vissa tillämpningsföreskrifter för systemet för import till gemenskapen av vissa blomsterprodukter med ursprung i Cypern, Israel och Jordanien samt i Väst-

banken och Gazaremsan⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2062/97⁽⁴⁾ skall dessa priser för tvåveckorsperioder fastställas på grundval av viktade uppgifter som lämnas av medlemsstaterna. Det är viktigt att dessa fastställs utan dröjsmål för att tillämpliga tullar skall kunna fastställas. Det är därför lämpligt att föreskriva att denna förordning omedelbart träder i kraft.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De producent- och importpriser i gemenskapen för storblommiga nejlikor (standard), elegancenejlikor (spray), storblommiga rosor och småblommiga rosor som avses i artikel 1b i förordning (EEG) nr 700/88 för en tvåveckorsperiod fastställs i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 3 juni 1998.

Den skall tillämpas från den 3 till den 16 juni 1998.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 2 juni 1998.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 382, 31.12.1987, s. 22.

⁽²⁾ EGT L 177, 5.7.1997, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 72, 18.3.1988, s. 16.

⁽⁴⁾ EGT L 289, 22.10.1997, s. 1.

BILAGA

(i ecu per 100 enheter)

Period: 3 juni – 16 juni 1998

Gemenskapens producentpris	Storblommiga nejlikor (standard)	Elegancenejlikor (spray)	Storblommiga rosor	Småblommiga rosor
	14,04	7,27	29,37	15,11
Gemenskapens importpris	Storblommiga nejlikor (standard)	Elegancenejlikor (spray)	Storblommiga rosor	Småblommiga rosor
Israel	9,21	9,12	14,34	11,43
Marocko	13,42	12,74	—	—
Cypern	—	—	—	—
Jordanien	—	—	—	—
Västbanken och Gazaremsan	—	—	—	—

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1151/98

av den 2 juni 1998

om upphävande av förmånstullarna och om återinförande av Gemensamma tulltaxans tull på import av småblommiga rosor med ursprung i Israel

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 4088/87 av den 21 december 1987 om fastställande av villkoren för tillämpning av förmånstullar på import av vissa blommor med ursprung i Cypern, Israel, Jordanien och Marocko samt i Västbanken och Gazaremsan⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1300/97⁽²⁾, särskilt artikel 5.2 b i denna, och

med beaktande av följande:

I förordning (EEG) nr 4088/87 föreskrivs villkoren för att tillämpa förmånstullar på storbblommiga rosor, småblommiga rosor, nejlikor och prydnadsnejlikor (på kvist) inom gränserna för de tullkvoter som årligen öppnas för import till gemenskapen av färska snittblommor.

Genom rådets förordning (EG) nr 1981/94⁽³⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 650/98⁽⁴⁾, öppnas och föreskrivs villkoren för förvaltningen av gemenskapens tullkvoter för färska snittblommor och blomknoppar med ursprung i Cypern, Egypten, Israel, Malta, Marocko, Västbanken och Gazaremsan.

I kommissionens förordning (EG) nr 1150/98⁽⁵⁾ fastställs gemenskapens import- och producentpriser på nejlikor och rosor med avseende på tillämpningen av importförfarandena.

I kommissionens förordning (EEG) nr 700/88⁽⁶⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2062/97⁽⁷⁾, fastställs närmare tillämpningsföreskrifter för dessa förfaranden.

De representativa marknadskurser som avses i artikel 1 i rådets förordning (EEG) nr 3813/92⁽⁸⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 150/95⁽⁹⁾, används för att räkna om belopp uttryckta i tredje lands valutor och som grundval för att fastställa jordbruksomräkningskurserna i medlemsstaternas valutor. Närmare bestämmelser för tillämpningen och fastställandet av dessa omräkningskurser fastställs i kommissionens förordning (EEG) nr 1068/93⁽¹⁰⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 961/98⁽¹¹⁾.

På grundval av de priser som har noterats i enlighet med förordningarna (EEG) nr 4088/87 och (EEG) nr 700/88 konstateras att de villkor som föreskrivs i artikel 2.2 i förordning (EEG) nr 4088/87 om upphävande av förmånstullarna är uppfyllda i fråga om småblommiga rosor med ursprung i Israel. Gemensamma tulltaxans tullsats bör därför återinföras.

Kvoten för produkterna i fråga täcker perioden 1 januari till 31 december 1998. Som en följd därav gäller upphävandet av förmånstullen och återinförandet av Gemensamma tulltaxans tull senast till slutet av den perioden.

Mellan förvaltningskommitténs möten skall dessa åtgärder vidtas av kommissionen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Med avseende på import av småblommiga rosor (KN-nummer ex 0603 10 11 och ex 0603 10 51) med ursprung i Israel skall de förmånstullar som fastställs i förordning (EG) nr 1981/94 upphävas och Gemensamma tulltaxans tullsats återinföras.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 3 juni 1998.

⁽¹⁾ EGT L 382, 31.12.1987, s. 22.

⁽²⁾ EGT L 177, 5.7.1997, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 199, 2.8.1994, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT L 88, 24.3.1998, s. 8.

⁽⁵⁾ Se sida 45 i denna tidning.

⁽⁶⁾ EGT L 72, 18.3.1988, s. 16.

⁽⁷⁾ EGT L 289, 22.10.1997, s. 1.

⁽⁸⁾ EGT L 387, 31.12.1992, s. 1.

⁽⁹⁾ EGT L 22, 31.1.1995, s. 1.

⁽¹⁰⁾ EGT L 108, 1.5.1993, s. 106.

⁽¹¹⁾ EGT L 135, 8.5.1998, s. 5.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 2 juni 1998.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1152/98

av den 2 juni 1998

om ändring av de representativa priserna och tilläggsbeloppen för import av vissa sockerprodukter

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1785/81 av den 30 juni 1981 om den gemensamma organisationen av marknaden för socker ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1599/96 ⁽²⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1423/95 av den 23 juni 1995 om tillämpningsföreskrifter för import av produkter inom sockersektorn med undantag av melass ⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 624/98 ⁽⁴⁾, särskilt andra stycket i artikel 1.2 och artikel 3.1 i denna, och

med beaktande av följande:

De representativa priserna och tilläggsbeloppen för import av vitsocker, råsocker och vissa sockerlösningar fastställs genom kommissionens förordning (EG) nr 1222/

97 ⁽⁵⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1082/98 ⁽⁶⁾.

I enlighet med de regler och villkor för fastställande som anges i förordning (EG) nr 1423/95 medför de uppgifter som kommissionen har kännedom om att de belopp som nu är i kraft bör ändras enligt bilagan till den här förordningen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De representativa priserna och tilläggsbeloppen för import av de produkter som avses i artikel 1 i förordning (EG) nr 1423/95 skall vara de som anges i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 3 juni 1998.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 2 juni 1998.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 177, 1.7.1981, s. 4.

⁽²⁾ EGT L 206, 16.8.1996, s. 43.

⁽³⁾ EGT L 141, 24.6.1995, s. 16.

⁽⁴⁾ EGT L 85, 20.3.1998, s. 5.

⁽⁵⁾ EGT L 173, 1.7.1997, s. 3.

⁽⁶⁾ EGT L 154, 28.5.1998, s. 31.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 2 juni 1998 om ändring av de representativa priser och de tilläggsbelopp som skall tillämpas för import av vitsocker, råsocker och produkter enligt KN-nummer 1702 90 99

(ecu)

KN-nummer	Representativt pris per 100 kg nettovikt av produkten i fråga	Tilläggsbelopp per 100 kg nettovikt av produkten i fråga
1701 11 10 ⁽¹⁾	18,52	7,04
1701 11 90 ⁽¹⁾	18,52	12,98
1701 12 10 ⁽¹⁾	18,52	6,85
1701 12 90 ⁽¹⁾	18,52	12,46
1701 91 00 ⁽²⁾	22,59	14,59
1701 99 10 ⁽²⁾	22,59	9,42
1701 99 90 ⁽²⁾	22,59	9,42
1702 90 99 ⁽³⁾	0,23	0,41

⁽¹⁾ Fastställande för den standardkvalitet som definieras i artikel 1 i rådets förordning (EEG) nr 431/68 (EGT L 89, 10.4.1968, s. 3), såsom den ändrats.

⁽²⁾ Fastställande för den standardkvalitet som definieras i artikel 1 i rådets förordning (EEG) nr 793/72 (EGT L 94, 21.4.1972, s. 1).

⁽³⁾ Fastställande per 1 % sackarosinnehåll.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1153/98
av den 2 juni 1998
om ändring av förordning (EG) nr 1105/98 om fastställande av importtullar inom
spannmålssektorn

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Euro-
peiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av
den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av
marknaden för spannmål⁽¹⁾, senast ändrad genom
kommissionens förordning (EG) nr 923/96⁽²⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr
1249/96 av den 28 juni 1996 om tillämpningsföreskrifter
för rådets förordning (EEG) nr 1766/92 vad avser import-
tullar inom spannmålssektorn⁽³⁾, senast ändrad genom
förordning (EG) nr 2092/97⁽⁴⁾, särskilt artikel 2.1 i denna,
och

med beaktande av följande:

I Kommissionens förordning (EG) nr 1105/98⁽⁵⁾ fastställs
importtullar inom spannmålssektorn.

Vid en granskning har det uppmärksamats att det i
bilaga I till förordning (EG) nr 1105/98 finns ett fel.
Förordningen i fråga bör därför rättas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilaga I till förordning (EG) nr 1105/98 skall ersättas med
bilagan till denna förordning.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 3 juni 1998.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 2 juni 1998.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 126, 24.5.1996, s. 37.

⁽³⁾ EGT L 161, 29.6.1996, s. 125.

⁽⁴⁾ EGT L 292, 25.10.1997, s. 10.

⁽⁵⁾ EGT L 157, 30.5.1998, s. 20.

BILAGA

"BILAGA I

Importtullar för de produkter som tas upp i artikel 10.2 i förordning (EEG) nr 1766/92

KN-nummer	Produkt	Tull på import som sker land-, flod- eller havsvägen från hamnar i Medelhavet, Svarta havet eller Östersjön (ecu/ton)	Tull på import som sker luft- eller havsvägen från övriga hamnar ⁽²⁾ (ecu/ton)
1001 10 00	Durumvete ⁽¹⁾	7,19	0,00
1001 90 91	Vanligt vete, för utsäde	51,53	41,53
1001 90 99	Vanligt vete av hög kvalitet, av annat slag än för utsäde ⁽³⁾	51,53	41,53
	av medelhög kvalitet	76,84	66,84
	av låg kvalitet	92,82	82,82
1002 00 00	Råg	108,30	98,30
1003 00 10	Korn, för utsäde	108,30	98,30
1003 00 90	Korn av annat slag än för utsäde ⁽³⁾	108,30	98,30
1005 10 90	Majs för utsäde av annat slag	98,71	88,71
1005 90 00	Majs av annat slag än för utsäde ⁽³⁾	98,71	88,71
1007 00 90	Sorghum av andra slag än för utsäde	108,30	98,30

⁽¹⁾ För durumvete som inte uppfyller den minimikvalitet som avses i bilaga I i förordning (EG) nr 1249/96, skall den tullsats tillämpas som fastställts för vanligt vete av låg kvalitet.

⁽²⁾ För produkter som anländer till gemenskapen via Atlanten eller via Suezkanalen (artikel 2.4 i förordning (EG) nr 1249/96) kan importören erhålla en nedsättning av tullarna med

— 3 ecu/ton om lossningshamnen ligger i Medelhavet,

— 2 ecu/ton om lossningshamnen ligger i Irland, Förenade kungariket, Danmark, Sverige, Finland eller vid den Iberiska halvöns atlantkust.

⁽³⁾ När villkoren i artikel 2.5 i förordning (EG) nr 1249/96 är uppfyllda kan importören erhålla schablonmässig nedsättning med 14 eller 8 ecu/ton."

II

(Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk)

RÅDET

RÅDETS BESLUT

av den 18 maj 1998

om ett flerårigt program för främjande av förnybara energikällor i gemenskapen
(Altener II)

(98/352/EG)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR FATTAT DETTA
BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 130s.1 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag⁽¹⁾,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande⁽²⁾,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande⁽³⁾,

i enlighet med förfarandet i artikel 189c i fördraget⁽⁴⁾,
och

med beaktande av följande:

- (1) I artikel 130r i fördraget anges att ett av målen för gemenskapens verksamhet är att säkerställa att naturresurserna utnyttjas varsamt och rationellt.
- (2) I artikel 129 i fördraget anges att hälsoskyddskraven skall ingå som ett led i gemenskapens övriga politik. Altener-programmen bidrar till hälsoskyddet.
- (3) Vid sitt möte den 29 oktober 1990 fastställde rådet som mål att stabilisera de totala CO₂-utsläppen år 2000 på samma nivå som år 1990 i hela gemenskapen.

(4) Genom beslut 93/389/EEG⁽⁵⁾ inrättades en övervakningsmekanism för utsläpp av koldioxid och andra växthusgaser i gemenskapen.

(5) CO₂-utsläppen från energiförbrukningen i gemenskapen kommer sannolikt att öka med ungefär 3 % mellan 1995 och 2000 under förutsättning av normal ekonomisk tillväxt. Det är därför nödvändigt att vidta ytterligare åtgärder.

(6) Vid sitt möte den 25–26 juni 1996 noterade rådet att den mellanstatliga gruppen för klimatförändringar (SAR IPCC) under förhandlingarna om ett protokoll om Berlinmandatet i sin andra översiktsrapport klart och tydligt kommit fram till att människan har en inverkan på globala klimatförändringar och betonade det brådskande behovet av åtgärder på bredast möjliga nivå. Rådet noterade att det fanns avsevärda möjligheter till *no regrets*-lösningar och uppmanade kommissionen att fastställa vilka åtgärder som bör vidtas på gemenskapsnivå.

(7) Genom grönboken av den 11 januari 1995 och vitboken av den 13 december 1995 meddelade kommissionen Europaparlamentet och rådet sin syn på den framtida energipolitiken i gemenskapen och vilken roll de förnybara energikällorna bör spela.

⁽¹⁾ EGT C 192, 24.6.1997, s. 16.

⁽²⁾ EGT C 19, 21.1.1998, s. 32.

⁽³⁾ EGT C 379, 15.12.1997, s. 63.

⁽⁴⁾ Europaparlamentets yttrande av den 6 november 1997 (EGT C 358, 24.11.1997, s. 30), rådets gemensamma ståndpunkt av den 19 januari 1998 (EGT C 62, 26.2.1998, s. 31) och Europaparlamentets beslut av den 30 april 1998 EGT C 152, 18.5.1998

⁽⁵⁾ EGT L 167, 9.7.1993, s. 31.

- (8) I sin resolution av den 4 juli 1996⁽¹⁾ uppmanar Europaparlamentet kommissionen att genomföra en handlingsplan för gemenskapen i syfte att främja förnybara energikällor.
- (9) Genom grönboken av den 20 november 1996, "Framtidens energi: förnybara energikällor", påbörjade kommissionen ett förfarande för en utveckling och ett senare genomförande av en gemenskapsstrategi och en handlingsplan för förnybara energikällor.
- (10) I sin resolution av den 14 november 1996 om kommissionens vitbok "En energipolitik för Europeiska unionen" uppmanar Europaparlamentet kommissionen att upprätta ett finansieringsprogram för att främja hållbar energi. I sin resolution av den 15 maj 1997⁽²⁾ om kommissionens grönbok "Energi för framtiden — Förnybara energikällor" kräver Europaparlamentet uttryckligen att ett förstärkt Altener II-program snarast antas.
- (11) Enligt artikel 8 i Europaparlamentets och rådets direktiv 96/92/EG av den 19 december 1996 om gemensamma regler för den inre marknaden för el⁽³⁾ ges medlemsstaterna möjlighet att främja att el från förnybara energikällor tränger in på marknaden genom att prioritera dessa energikällor.
- (12) I artikel 130a i fördraget anges att gemenskapen skall utveckla och fullfölja sin verksamhet för att stärka sin ekonomiska och sociala sammanhållning och att den särskilt skall sträva efter att minska skillnaderna mellan de olika regionernas utvecklingsnivåer och eftersläpningen i de minst gynnade regionerna. Denna verksamhet omfattar bland annat energisektorn.
- (13) Genom beslut 93/500/EEG⁽⁴⁾ antog rådet ett gemenskapsprogram för främjande av förnybara energikällor i gemenskapen (Altener-programmet) med målet att minska CO₂-utsläppen genom att öka de förnybara energikällornas marknadsandel och deras bidrag till den totala produktionen av primäre energi i gemenskapen. Det programmet löper ut den 31 december 1997.
- (14) Gemenskapen har erkänt att Altener-programmet är ett viktigt led i gemenskapens strategi för att minska CO₂-utsläppen.
- (15) Genom Europaparlamentets och rådets beslut nr 1110/94/EG⁽⁵⁾, inrättas det fjärde ramprogrammet för verksamhet inom området forskning, teknisk utveckling och demonstration. Politiken för förnybara energikällor är ett viktigt medel för användning och främjande av den nya energiteknik som kommer att utvecklas inom ramprogrammet. Altener II-programmet är ett komplement till det ramprogrammet.
- (16) Altener II-programmet förändrar inte de nationella projekten eller systemen för främjande av förnybara energikällor. Dess syfte är att tillföra en gemenskapsaspekt som innebär ett mervärde.
- (17) I det femte ramprogrammet för forskning, teknisk utveckling och demonstration bör också energin uppmärksammas särskilt och Altener II-programmet bör på nytt utgöra ett värdefullt komplement till det kommande ramprogrammet.
- (18) Förnybara energikällor är en viktig energikälla för Europeiska unionen med betydande kommersiella möjligheter och utvecklingen av dem bör därför åtföljas av en särskild strategi och riktade åtgärder som syftar till att göra dem både livskraftiga och konkurrenskraftiga och skapa en gynnsam investeringsmiljö.
- (19) Den ökade användningen av förnybara energikällor kommer att ha en gynnsam effekt både på miljön och på energiförsörjningens tillförlitlighet. Den fria och storskaliga utvecklingen av förnybara energikällor kommer att göra det möjligt att fullt ut utnyttja deras ekonomiska potential och potential när det gäller sysselsättning. En hög grad av internationellt samarbete är önskvärd för att uppnå bästa möjliga resultat.
- (20) Ett förstärkt Altener II-program utgör ett väsentligt redskap för att utveckla de förnybara energikällornas möjligheter. Förnybara energikällor bör svara för en rimlig del av den interna energimarknaden i Europa.
- (21) Syftet med de riktade åtgärder som avses i artikel 2.1 d är att underlätta och påskynda investeringar i ny driftskapacitet för produktion av energi från förnybara källor genom finansiellt stöd, särskilt till

⁽¹⁾ EGT C 211, 22.7.1996, s. 27.

⁽²⁾ EGT C 362, 2.12.1996, s. 279.

⁽³⁾ EGT C 167, 2.6.1997, s. 160.

⁽⁴⁾ EGT L 27, 30.1.1997, s. 20.

⁽⁵⁾ EGT L 235, 18.9.1993, s. 41.

små och medelstora företag, för att minska kringkostnader och underhållskostnader i samband med projekt inom förnybar energi och därigenom övervinna de icke-tekniska hindren. Genom dessa åtgärder bör bland annat tillgång till specialiserad rådgivning, analys av marknadsutsikter, projektkalibrering, ansökan om bygglov och driftstillstånd, initiativ från små och medelstora företag till investeringar i förnybara energikällor, upprättande av finansieringsplan, förberedelse av anbudsinfördan, utbildning av driftspersonal samt ibruktagande av anläggningar stödjas.

- (22) De riktade åtgärderna avser förverkligande av projekt inom områdena biomassa, inbegripet energigrödor, ved, biprodukter från skogs- och jordbruk, icke återvinningsbart avfall från tätorter, flytande biobränslen och biogas, och inom områdena solenergisystem för såväl värme som el, passiva och aktiva solvärmesystem i byggnader, småskaliga (mindre än 10 MW) vattenkraftprojekt, vågenergi, vindkraft och geotermisk energi.
- (23) Utvecklingen av förnybara energikällor kan bidra till skapandet av ett konkurrenskraftigt energisystem för hela Europa och utvecklingen av en europeisk sektor för förnybara energikällor med betydande möjligheter för export av kunskaper och investeringar till tredje land, med deltagande av gemenskapen.
- (24) Det är lämpligt att säkerställa att programmet genomförs i nära samarbete med andra gemenskapsåtgärder och gemenskapsprogram som också avser främjande av förnybara energikällor.
- (25) För att säkerställa att gemenskapsstödet används på ett effektivt sätt kommer kommissionen att se till att projekten blir föremål för en grundlig förhandsbedömning samt systematiskt följa upp och bedöma de understödda projektens framsteg och resultat.
- (26) Ett finansiellt referensbelopp enligt punkt 2 i Europaparlamentets, rådets och kommissionens förklaring av den 6 mars 1995⁽¹⁾ införs i detta beslut för programmets hela varaktighet, utan att detta påverkar budgetmyndighetens befogenheter enligt fördraget.
- (27) Det är politiskt och ekonomiskt önskvärt att Altener II-programmet står öppet för de associerade länderna i Central- och Östeuropa i enlighet med slutsatserna från Europeiska rådet i Köpen-

hamn den 21–22 juni 1994. Detta framgår också av det meddelande som kommissionen lade fram för rådet i maj 1994. Dessutom bör programmet stå öppet för Cypern.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Ett flerårigt åtgärdsprogram för att främja användning av förnybara energikällor i gemenskapen, Altener II, nedan kallat "programmet", inrättas härmed.

Programmet skall ha följande mål:

- a) Hjälpa till att skapa de förhållanden som krävs för att genomföra gemenskapens handlingsplan för förnybara energikällor, bland annat rättsliga, socio-ekonomiska och administrativa förhållanden.
- b) Uppmuntra privata och offentliga investeringar i produktion och användning av energi från förnybara källor.

Dessa två särskilda mål skall bidra till att — som ett komplement till medlemsstaternas mål — uppnå följande mål och övergripande prioriteringar för gemenskapen: begränsning av CO₂-utsläpp, ökning av de förnybara energikällornas andel av energiförbrukningen, minskat beroende av energiimport, tryggad energiförsörjning, främjande av sysselsättning, ekonomisk utveckling, ekonomisk och social sammanhållning samt lokal och regional utveckling, inbegripet stärkande av de ekonomiska möjligheterna i avlägsna områden och randområden.

2. Gemenskapens finansiella stöd skall beviljas inom ramen för programmet för åtgärder som uppfyller de mål som anges i punkt 1 a och b.

3. Det finansiella referensbeloppet för programmets genomförande uppgår till 22 miljoner ecu. De årliga anslagen skall godkännas av budgetmyndigheten inom ramen för budgetplanen.

Artikel 2

Följande åtgärder som avser förnybara energikällor skall finansieras inom ramen för programmet:

- a) Undersökningar och andra åtgärder i syfte att genomföra och komplettera gemenskapens och medlemsstaternas övriga åtgärder för att utveckla de förnybara energikällornas möjligheter. Detta inbegriper utveck-

⁽¹⁾ EGT L 126, 18.5.1994, s. 1. Beslutet ändrat genom beslut nr 616/96/EG (EGT L 86, 4.4.1996, s. 69).

ling av sektors- och marknadsstrategier, utveckling av normer och certifiering, underlättande av gemensamma inköp, jämförande analyser, baserade på projekt, av användningen av traditionella energikällor och förnybara energikällor när det gäller miljöpåverkan och utveckling av långsiktiga kostnader och vinster, analys av vilka rättsliga, socioekonomiska och administrativa förhållanden, inbegripet analys av en eventuell användning av ekonomiska åtgärder och/eller skatteincitament, som är mer gynnsamma för den förnybara energins inträngande på marknaden, utarbetande av lämplig lagstiftning för att främja en gynnsam investeringsmiljö och av bättre metoder som gör det möjligt att bedöma kostnader och intäkter som inte avspeglas i marknadspriset.

b) Pilotåtgärder av intresse för gemenskapen i syfte att skapa eller bygga ut strukturer och instrument för utveckling av förnybara energikällor inom

- lokal och regional planering,
- redskap för planering, konstruktion och utvärdering,
- nya finansprodukter och marknadsinstrument,

c) Åtgärder som syftar till att utveckla informations- och utbildningsstrukturerna; åtgärder för att uppmuntra utbyte av erfarenheter och kunskaper som syftar till att förbättra samordningen mellan verksamhet på internationell nivå, gemenskapsnivå samt nationell, regional och lokal nivå; skapande av ett centraliserat system för att samla in och sprida information om förnybara energikällor.

d) Riktade åtgärder för att underlätta den förnybara energins inträngande på marknaden och kunskaper i samband med detta för att underlätta övergången från demonstrationsfasen till saluföring och för att uppmuntra investeringar genom rådgivande stöd vid utarbetandet och framläggandet av projekt samt genomförandet av dem.

e) Uppföljnings- och utvärderingsåtgärder:

- Uppföljning av genomförandet av gemenskapens strategi och handlingsplan för utveckling av förnybara energikällor.
- Stöd till initiativ som tas i samband med genomförandet av handlingsplanen, särskilt i syfte att främja en bättre samordning och större samverkan mellan åtgärderna, vilket inbegriper all verksamhet som finansieras av gemenskapen och av andra finansieringsorgan, till exempel Europeiska investeringsbanken.
- Uppföljning av de framsteg som görs av gemenskapen och övervakning av de framsteg som görs i medlemsstaterna när det gäller utvecklingen av förnybara energikällor.

— Bedömning av genomslaget och kostnadseffektiviteten hos de åtgärder som vidtas inom ramen för programmet. I denna bedömning skall hänsyn också tas till miljöaspekter och sociala aspekter, inbegripet sysselsättningseffekter.

Artikel 3

1. Gemenskapen skall stå för alla kostnader för de åtgärder som avses i artikel 2.1 a, c och e. Om en annan enhet än kommissionen har föreslagit de åtgärder som avses i punkt c får gemenskapens bidrag till finansieringen inte överskrida 50 % av den totala kostnaden för åtgärden, återstoden kan finansieras med antingen offentliga eller privata medel eller en kombination av båda.

2. Gemenskapens bidrag till finansieringen av de åtgärder som avses i artikel 2.1 b får inte överskrida 50 % av de totala kostnaderna, återstoden kan finansieras med antingen offentliga eller privata medel eller en kombination av båda.

3. Gemenskapens bidrag till finansieringen av de åtgärder som avses i artikel 2.1 d skall fastställas årligen för var och en av de riktade åtgärderna i enlighet med artikel 4.2.

Artikel 4

1. Kommissionen skall ansvara för de ekonomiska aspekterna av programmets genomförande. Kommissionen skall även se till att åtgärderna enligt detta program blir föremål för förhandsbedömning, uppföljning och slutlig bedömning, som vid projektets avslutande bland annat består i att fastställa inverkan och genomförandegraden samt om de ursprungliga målen har uppnåtts. Kommissionen skall se till att de utvalda mottagarna minst varje halvår förelägger kommissionen en rapport, eller när det gäller projekt som varar mindre än ett år, efter halva tiden och vid avslutandet.

Kommissionen skall underrätta den kommitté som avses i artikel 5 om hur projekten utvecklas.

2. De villkor och riktlinjer som gäller för finansiering av de åtgärder som avses i artikel 2.1 skall fastställas årligen med beaktande av

a) gemenskapens och medlemsstaternas prioriteringar som återges i deras program för främjande av förnybara energikällor,

b) kriterier för de förnybara energikällornas lönsamhet och utvecklingsmöjligheter samt deras inverkan på sysselsättningen och miljön, i synnerhet minskningen av CO₂-utsläppen, och,

- c) med avseende på de åtgärder som skall genomföras enligt artikel 2.1 d, den relativa kostnaden för stödet, den långsiktiga livskraftigheten, den förväntade nya produktionskapaciteten och omfattningen av de mellanregionala och/eller gränsöverskridande fördelarna,
- d) principerna i artikel 92 i fördraget och gemenskapsriktlinjerna för statligt stöd till miljöskydd.

Den kommitté som avses i artikel 5 skall biträda kommissionen med att fastställa dessa villkor och riktlinjer.

Artikel 5

Kommissionen skall biträdas av en kommitté som skall bestå av företrädare för medlemsstaterna och ha en företrädare för kommissionen som ordförande.

Kommissionens företrädare skall förelägga kommittén ett förslag till åtgärder. Kommittén skall yttra sig över förslaget inom den tid som ordföranden bestämmer med hänsyn till hur brådskande frågan är. Den skall fatta sitt beslut med den majoritet som enligt artikel 148.2 i fördraget skall tillämpas vid beslut som rådet skall fatta på förslag av kommissionen. Medlemsstaternas röster skall vägas enligt bestämmelserna i samma artikel. Ordföranden får inte rösta.

Kommissionens beslut skall ha omedelbar verkan. Om beslutet inte är förenligt med kommitténs yttrande skall kommissionen emellertid genast underrätta rådet. I sådana fall

- a) får kommissionen uppskjuta verkställandet av de beslutade åtgärderna under en tid som inte överstiger en månad från dagen då rådet underrättats.
- b) Rådet får (enligt anvisningarna) fatta ett annat beslut med kvalificerad majoritet inom den tid som anges i föregående stycke.

Artikel 6

1. Under programmets andra år skall kommissionen lägga fram en rapport för Europaparlamentet, rådet, Ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén om de åtgärder som har vidtagits för att främja de förnybara energikällorna på gemenskapsnivå och på

medlemsstatsnivå, särskilt med tanke på de mål som anges i artikel 1. Denna rapport skall åtföljas av förslag till eventuella ändringar av programmet som kan vara nödvändiga mot bakgrund av dessa resultat.

2. När programmet upphör att gälla skall kommissionen, på grundval av en rapport från oberoende experter, bedöma de resultat som uppnåtts genom tillämpningen av detta beslut och av överensstämelsen mellan gemenskapens åtgärder och de nationella åtgärderna. Kommissionen skall lägga fram en rapport om detta för Europaparlamentet, rådet, Ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén.

Artikel 7

Programmet skall stå öppet för deltagande av de associerade länderna i Central- och Östeuropa i enlighet med de bestämmelser, inbegripet finansiella bestämmelser, som anges i tilläggsprotokollen till associeringsavtalen eller i själva associeringsavtalen beträffande deltagande i gemenskapens program. Programmet skall också stå öppet för deltagande av Cypern på grundval av tilläggsanslag enligt samma regler som de som gäller för EFTA/EES-länder, i enlighet med förfaranden som skall förhandlas fram med detta land.

Artikel 8

Detta beslut skall tillämpas från och med den 1 januari 1998 till dess att det fleråriga ramprogrammet för åtgärder inom energisektorn träder i kraft, dock längst till och med den 31 december 1999.

Artikel 9

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 18 maj 1998.

På rådets vägnar

LORD SIMON of HIGHBURY

Ordförande

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 16 september 1997

om statligt stöd till företaget **Gemeinnützige Abfallverwertung GmbH**

[delgivet med nr K(1997) 2903]

(Endast den tyska texten är giltig)

(Text av betydelse för EES)

(98/353/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 93.2 första stycket i detta,

med beaktande av Avtalet om europeiska ekonomiska samarbetsområdet, särskilt artikel 62.1 första stycket i detta,

efter uppmaning till berörda parter att yttra sig enligt artikel 93 i EG-fördraget, och

med beaktande av följande:

I

Till följd av flera klagomål inledde kommissionen den 15 december 1995 ett förfarande enligt artikel 93.2 i EG-fördraget med anledning av stöd till förmån för det i Aachen belägna företaget **Gemeinnützige Abfallverwertung GmbH (GAV)**. GAV är ett icke-vinstorienterat företag som drivs av **Sozialwerk Aachener Christen e.V.** Företaget är verksamt på marknaden för avfall, där det inom ramen för det "dubbla systemet" (**Duales System Deutschland, DSD**) samlar in, sorterar och säljer återvinningsbart avfall i form av bearbetade råvaror. GAV konkurrerar i denna sektor med vinstorienterade privata företag. Dessa anser att företaget uppträtt aggressivt på marknaden och har därför lämnat in klagomål till kommissionen.

GAV sysselsätter normalt mellan 40 och 60 personer, av vilka 25 % är arbetshandikappade och 50 % hör till kate-

gorin svårförmedlade långtidsarbetslösa. Dessa "problematiske" personer, som inte väljs ut av GAV utan av den lokala sociala myndigheten och av arbetsförmedlingen, får tidsbegränsade anställningsavtal. Målet för sysselsättningen vid GAV är att utbilda och därefter återintegrera dessa personer i den "normala" arbetsmarknaden. För att kunna uppfylla den speciella uppgiften att utbilda och återintegrera personer med problem, sysselsätter GAV även kvalificerad arbetskraft (socialarbetare, pedagoger) för att ta hand om dem. Åren 1987–1995 anställde och utbildade GAV sammanlagt 440 personer på basis av tidsbegränsade anställningsavtal. År 1993 uppgick GAV:s omsättning till 2,8 miljoner tyska mark, vilket motsvarar 0,004 % av hela den tyska marknaden, som har en omsättning på 75 miljoner tyska mark. År 1994 uppgick GAV:s omsättning till 3,6 miljoner tyska mark och 1995 till 4,1 miljoner tyska mark. Företagets balansomslutning var 1995 4,7 miljoner tyska mark.

Fram till 1992 samlade GAV in återvinningsbart avfall – vilket vid denna tid var en rent kommunal angelägenhet – endast för staden Aachen, som ersatte kostnaderna för denna verksamhet. Eftersom GAV redovisade betydande förluster, beslöt staden Aachen att integrera företaget i kommunens nya plan för avfallshantering. Stadens beslut grundades på slutsatserna och rekommendationerna från en oberoende konsult som hade till uppgift att årligen presentera rapporter om GAV:s ekonomiska situation och om nödvändigt ge rekommendationer för att förbättra dess ekonomiska överlevnadsförmåga och på så sätt minska stadens finansiella understöd till företaget. I 1992 års konsultrapport rekommenderades att GAV:s verksamhet skulle integreras i det "dubbla systemet" (**DSD**), som är ett privat system utan statligt stöd för insamling av förpackningsavfall och som grundar sig på ett avtal mellan en mängd kommersiella företag som konkurrerar med varandra. I detta sammanhang var GAV skyldig att samla in, sortera och marknadsföra allt återvinningsbart avfall i staden Aachen. Eftersom hyresavtalet för den

anläggning som GAV ursprungligen hyrde hade sagts upp av hyresvärden, åtog sig GAV, för att kunna uppfylla denna skyldighet, att bygga en ny anläggning på ett område som ägdes av staden Aachen och som företaget förvärvat tomträtten till. Den årliga avgälden uppgår för närvarande till 118 000 tyska mark.

Eftersom GAV på grund av sitt prekära ekonomiska läge inte kunde finansiera den nya anläggningen helt och hållet med egna medel (de totala investeringskostnaderna uppgick till ca 4 miljoner tyska mark), fick företaget ett ad hoc-bidrag av Regierungspräsident Köln. Enligt förvaltningsbeslutet beviljades dock bidraget under förutsättning att företaget endast skulle använda anläggningen för sortering av återvinningsbart avfall och att det skulle fortsätta att under minst 25 år sysselsätta arbetshandikappade personer. Om detta villkor inte uppfylldes måste GAV omedelbart betala tillbaka bidraget.

Vidare har GAV från staden Aachen fått årliga bidrag för att öka de anställdas motivation. Enligt avtalet mellan staden Aachen och GAV bestod det finansiella bidraget av en betalning på högst 240 000 tyska mark år 1992 plus ett bidrag som krävdes för att fullständigt täcka avgälden. För 1993 planerades att de sammanlagda betalningarna inklusive ett bidrag för avgälden inte skulle överstiga 240 000 tyska mark. Från och med 1994 räknades i avtalet med en sänkning av bidragen till en nivå som skulle få vara högst densamma som för den årliga avgälden. Enligt avtalet har GAV fått följande belopp från staden Aachen:

1992	244 968 tyska mark.
1993	179 243 tyska mark.
1994	59 621 tyska mark.

Fastän inga godkända stödprogram låg till grund för dem, anmäldes till kommissionen vare sig bidraget för byggandet av den nya anläggningen eller staden Aachens betalningar, eftersom myndigheterna i såväl Aachen som Köln ansåg att dessa medel inte var stöd i den mening som avses i artikel 92.1 i EG-fördraget. De stödde sig på två argument. För det första var GAV inte något vinstorienterat föredrag utan skulle tjäna det allmännas intresse. För det andra kompenserade de pengar GAV fått endast de merkostnader som uppkom på grund av att företaget anställde, utbildade och understödde unga arbetslösa och arbetshandikappade personer. Å andra sidan erkände myndigheterna att GAV konkurrerar med andra företag. De skulle dock övervaka företaget och hade inte kunnat finna att företaget uppträtt aggressivt på marknaden.

GAV:s konkurrenter, som lämnat in klagomål till kommissionen, ansökte samtidigt hos tyska förvaltningsdomstolarna om inhibition av Regierungspräsident Kölns beslut att subventionera byggandet av den nya anlägg-

ningen. De motiverade sin ansökan med en påstådd överträdelse av den tyska konkurrenslagstiftningen samt av artiklarna 92 och 93 i EG-fördraget. De försökte därför vid två förvaltningsrättsliga instanser att utverka ett omedelbart stopp för betalningarna, men avvisades av båda. I båda instanserna konstaterades att konkurrenterna till skillnad från GAV eftersträvade höga vinster och att GAV skulle bli tvunget att ansöka om konkurs i händelse av tillfälliga utbetalningsförbud till förmån för konkurrenterna. Dessutom hyste båda domstolarna tvivel om att åtgärderna till förmån för GAV utgjorde statliga stöd i den mening som avses i artikel 92 i EG-fördraget. Avslutningsvis konstaterade de att konkurrenterna inte kunde påvisa ett aggressivt uppträdande på marknaden från GAV:s sida.

Kommissionen drog i sin bedömning av det finansiella understödet till GAV slutsatsen att åtgärderna måste betecknas som individuellt anmälningspliktiga stöd enligt artikel 92.1 i EG-fördraget. Dessutom hyste den avsevärda tvivel om att kriterierna för undantagsbestämmelserna i artikel 92.2 och 92.3 i EG-fördraget var uppfyllda. Följaktligen beslöt kommissionen att inleda ett förfarande.

II

I en skrivelse av den 2 april 1996 yttrade sig de tyska myndigheterna om kommissionens beslut att på grund av stöden till GAV inleda ett förfarande enligt artikel 93.2 i EG-fördraget.

I yttrandet upprepade de tyska myndigheterna till att börja med sin åsikt att åtgärderna inte utgjorde något statligt stöd, eftersom 75 % av GAV:s verksamhet gällde insamling av hushållsavfall. Kommissionen hade ju ansett att stimulanser för sådana insamlingar inte utgjorde statligt stöd så länge de bearbetade råvarorna bjuds ut till marknadspriser.

Dessutom kunde bidragen till GAV enligt deras uppfattning inte anses ha karaktären av stöd, då GAV inte var ett vinstorienterat företag och på grund av denna status inte kunde jämföras med "normala" företag på samma marknad.

I detta sammanhang hänvisade de på nytt till att GAV:s huvudsyfte inte var att verka på marknaden för återvinning av avfall i konkurrens med andra företag i denna sektor, utan att utbilda arbetshandikappade personer. Dessa personer, som annars skulle vara utestängda från den "normala" arbetsmarknaden, kunde efter att ha avslutat sin tillfälliga anställning hos GAV mycket lättare integreras på arbetsmarknaden och behövde därför inget ytterligare ekonomiskt understöd från staten.

Staden Aachens årliga bidrag kompenserade endast de merkostnader som uppkom för GAV på grund av dess särskilda status som icke vinstorienterat företag och dess mål att utbilda arbetshandikappade personer.

De tyska myndigheterna framhöll vidare att de försäkrat sig om att de årliga bidragen inte skulle göra det möjligt för GAV att dumpa priserna på sina slutprodukter. I avtalet mellan staden Aachen och GAV föreskrivs att varje utbetalning från staden skall föregås av kontroller på olika nivåer utförda av revisorer som är oberoende av varandra. De årliga bidragen beviljas enligt avtalet under förutsättning att

- GAV uppdrar åt en extrem revisor att fortlöpande rapportera om företagets ekonomiska utsikter,
- den kommunala revisionsmyndigheten har fortlöpande insyn i företagets balansräkning och kan genomföra effektiva kontroller,
- staden Aachens Jugendhilfeausschuss får regelbundna rapporter om GAV:s ekonomiska läge och användningen av de tilldelade bidragen.

Dessa kontroller som föregår varje utbetalning skulle utesluta att GAV skulle kunna missbruka sin ställning för att uppträda aggressivt på marknaden.

Beträffande investeringsbidraget på 2,7 miljoner tyska mark från Regierungspräsident Köln för att bygga den nya anläggningen för företaget, påpekade de tyska myndigheterna att byggandet av den nya anläggningen inte endast blivit nödvändigt därför att ägaren till den gamla hyrda anläggningen sagt upp hyresavtalet, utan även därför att den gamla anläggningen inte uppfyllt kraven i de tyska miljöskyddsbestämmelserna, särskilt beträffande luft- och vattenföroreningar samt buller. Eftersom den gamla anläggningen inte uppfyllde dessa miljöskyddskrav hade myndigheternas tillstånd till GAV att bedriva sin verksamhet i den hela tiden varit provisorisk och tidsbegränsat. Flyttningen till en ny anläggning hade därför varit livsviktigt för företaget, som på grund av sin svåra ekonomiska situation dock inte hade kunnat finansiera bygget med egna medel. I detta sammanhang upprepade de tyska myndigheterna att investeringsbidraget enligt förvaltningsbeslutet hade beviljats på det villkoret att GAV endast skulle använda anläggningen för sortering av återvinningsbart avfall och att företaget under minst 25 år skulle fortsätta att sysselsätta arbetshandikappade personer. Om dessa villkor inte uppfylldes måste GAV omedelbart betala tillbaka bidraget.

Avslutningsvis framförde de tyska myndigheterna standpunkten att samtliga åtgärder till förmån för GAV stod i överensstämmelse med den femte rekommendationen

från Europeiska rådets möte i Essen, eftersom GAV:s verksamhet utan undantag främjar integreringen eller återintegreringen av arbetshandikappade personer på arbetsmarknaden och företaget inte skulle kunna fortsätta denna verksamhet utan ekonomiskt stöd från de offentliga myndigheterna.

III

I en skrivelse av den 10 juli 1996 vidareförmedlade kommissionen till Tyskland de synpunkter från tredje part som inkommit till följd av meddelandet av den 16 maj 1996 om att ett förfarande inletts⁽¹⁾, nämligen synpunkter från en advokat som företrädde en regional tysk konkurrent och från den tyska organisationen "Sekundärrohstoffe und Entsorgung". Advokaten som företrädde den regionala tyska konkurrenten instämde uttryckligen i kommissionens uppfattning att åtgärderna till förmån för GAV måste anses vara stöd i den mening som avses i artikel 92.1 i EG-fördraget. Enligt advokaten kunde inget av undantagen i artikel 92.2 eller 92.3 i EG-fördraget tillämpas. Därför måste stöden återkrävas.

Beträffande staden Aachens årliga utbetalningar medgav advokaten att GAV på grund av sin särskilda ställning har högre kostnader än ett vanligt företag, vilket kunde motivera en viss kompensation av dessa merkostnader. Staden Aachens utbetalningar översteg dock en ren kompensation och skulle göra det möjligt för GAV att använda medlen för sin affärsverksamhet och uppträda aggressivt på marknaden. Under dessa omständigheter kunde hans uppdragsgivare, som inte fick något stöd, inte längre konkurrera och skulle förlora sina kunder. I detta sammanhang bestred advokaten också med eftertryck att stadsförvaltningen i Aachen utövade en effektiv kontroll över GAV:s prispolitik.

Beträffande investeringsbidraget från Regierungspräsident Köln ifrågasatte advokaten att det fanns något som helst samband mellan denna utbetalning och en kompensation av de merkostnader som uppkom för GAV. Uppförandet av en ny anläggning skulle tvärtom till och med göra det möjligt för GAV att utvidga sin verksamhet och därmed förstärka konkurrensen med andra företag inom återvinningssektorn som inte fick tillgång till några offentliga medel. Därför medförde också stödet till byggandet av den nya anläggningen en oacceptabel snedvridning av konkurrensen.

Den tyska organisationen "Sekundärrohstoffe und Entsorgung" delade advokatens uppfattning att staden Aachens utbetalningar innebar en överkompensation av GAV:s ekonomiska nackdelar. Också denna organisation bestred sambandet mellan investeringsbidraget från Regierungspräsident Köln och de merkostnader som GAV måste

⁽¹⁾ EGT C 144, 16.5.1996, s. 9.

bära. GAV hade fått mer pengar från de offentliga myndigheterna än vad som behövdes för att kompensera dess nackdelar och hade på så sätt blivit i stånd att uppträda aggressivt på marknaden och snedvrیدا konkurrensen. Detta uppträdande motiverades inte av gemenskapens bestämmelser för statligt stöd. Följaktligen måste stöden återkrävas.

IV

I en skrivelse av den 29 augusti 1996 besvarade Tyskland synpunkterna från tredje part. På särskild uppmaning från kommissionen i en skrivelse av den 28 oktober 1996 och med anledning av ett sammanträde den 15 april 1997 kompletterades svaret genom två skrivelser av den 11 december 1996 och den 7 juli 1997. Till dessa skrivelser hade bifogats en mängd bilagor som skulle ge belägg för GAV:s särskilda ställning, dess prispolitik och den kontroll som myndigheterna utövar samt nödvändigheten av statligt understöd för uppförandet av företagets nya anläggning.

Det framgick av företagets balansräkningar för tiden 1990–1995 att mot ett eget kapital på 350 000 tyska mark år 1990 stod en konsoliderad förlust på 370 000 tyska mark. Denna konsoliderade förlust hade under rapportperioden kunnat minskas tack vare anspråkslösa årsvinster, men uppgick i slutet av 1995 fortfarande till 42 400 tyska mark.

Av en utförlig personalförteckning framgick att 440 personer för begränsade tidsperioder varit anställda och utbildats vid GAV under åren 1987–1995.

I en rapport som utarbetades i november 1994 av en oberoende konsult gjordes bl.a. en jämförelse mellan de statliga utbetalningarna och de merkostnader som uppkommit för GAV genom anställningen och utbildningen av arbetshandikappade personer under tiden 1991–1995. Jämförelsen visade att de offentliga anslagen översteg de ekonomiska nackdelarna för GAV år 1991 – dvs. det sista året då GAV endast verkade med avfallshandling för staden Aachen och således utförde en rent kommunal uppgift – med 700 000 tyska mark, men att detta överskott kontinuerligt minskade så att de ekonomiska nackdelarna redan 1994 översteg det offentliga stödet med 124 000 tyska mark. Enligt 1995 års budget skulle de ekonomiska nackdelarna till och med vara 393 000 tyska mark större än stödet.

I en ytterligare rapport från mars 1996 som utarbetats av en oberoende konsult gjordes en jämförelse mellan de genomsnittspriser för återvinningspapper som tagits fram av det oberoende marknadsforskningsföretaget Europäischer Wirtschaftsdienst GmbH (EUWID) och de priser som GAV begärde mellan februari 1994 och januari 1996.

Av uppgifterna i rapporten framgick att GAV inte under någon tid bjudit under de priser som EUWID fått fram. De utdrag ur kontrakt mellan GAV och några av dess kunder som kommissionen fått ta del av bekräftade konsultens slutsatser, då det i dem genomgående hade avtalats att priserna för varje leverans av återvinningspapper skulle sättas enligt EUWID:s vid leveranstiden gällande prisindex.

En kopia av ramavtalet mellan staden Aachen och GAV som reglerar parternas respektive uppgifter och skyldigheter visade att varje utbetalning från staden Aachen föregås av kontroller som genomförs på flera nivåer av revisorer som är oberoende av varandra. Sammanträdesprotokollet från Jugendhilfeausschuss av den 3 september 1991, som presenterades som exempel på genomförandet av kontrollerna, bekräftade att en sådan kontroll faktiskt hade genomförts och att företaget lagt fram alla ekonomiska data i överensstämmelse med ramavtalet.

Kopiorna på två förvaltningsbeslut av den 24 februari 1993 och den 3 september 1993, varigenom GAV som ett temporärt undantag fick rätt att fortsätta att bedriva sin verksamhet i den gamla anläggningen tills den nya byggts, bekräftade att produktionen i den gamla anläggningen inte uppfyllde de tyska miljöbestämmelserna (särskilt beträffande luftföroreningar och buller). Dessutom bekräftade kopian av en uppsägning av den 27 december 1994 att ägaren önskade uppsäga hyresavtalet vid utgången av 1995 och inte var villig att förlänga avtalet utöver den tidpunkten.

V

Under förfarandet enligt artikel 93.2 i EG-fördraget har kommissionen stärkts i sin uppfattning från inledningen av förfarandet att åtgärderna från staden Aachens och Regierungspräsident Kölns sida måste betecknas som statliga stöd i den mening som avses i artikel 92.1 i EG-fördraget.

Såsom ovan redogjorts har GAV fått betalningar på sammanlagt 3 183 832 tyska mark från offentliga instanser, varav 2,7 miljoner tyska mark som investeringsbidrag under år 1992 och 483 832 tyska mark i form av årliga bidrag under åren 1992, 1993 och 1994 (i avtalet mellan staden Aachen och GAV föreskrivs från och med 1995 inte längre sådana bidrag).

Det faktum att GAV samlar in hushållsavfall utelsuter inte att dessa utbetalningar kan betecknas som stöd i den mening som avses i artikel 92.1 i EG-fördraget. Tvärtom har kommissionen tidigare ansett (svar på skriftlig fråga 2057/92)⁽¹⁾ att stimulanser för sådana insamlingar inte utgör statligt stöd så länge de bearbetade råämnena bjuds ut till marknadspriser. Tyskland har för kommissionen understrukit och genom rapporter påvisat att

⁽¹⁾ EGT C 47, 18.2.1993, s. 14.

minst 75 % av GAV:s verksamhet gäller insamling av hushållsavfall. Därigenom påvisades dock varken att GAV på grund av detta utför en uppgift som enligt tysk rätt normalt åligger kommunerna eller att det här inte finns någon konkurrens. Tvärtom ligger insamlandet, sorteringen och marknadsföringen av återvinningsbart avfall i privata händer efter införandet av det "dubbla systemet". En mängd sinsemellan konkurrerande företag verkar inom ramen för detta system. Det kan utan vidare röra sig om gränsöverskridande konkurrens, i synnerhet då det gynnande företaget har sitt säte nära gränserna till andra medlemsstater. Följaktligen kan betalningar till sådana företag vara stöd som snedvrider konkurrensen i den mening som avses i artikel 92.1. i EG-fördraget och de kan påverka handeln i negativ riktning. Dessutom kan det konstateras att betalningarna till GAV inte beviljades som incitament för separat insamling av återvinningsbart avfall, utan för att understödja GAV:s anställande av svår- förmedlade arbetslösa.

Inte heller det faktum att GAV tillhör Sozialwerk Aachener Christen e.V. och lika litet som sin ägare är vinstorienterat är relevant för bedömningen av stödets effekter på handeln och konkurrensen så länge som GAV konkurrerar med vinstorienterade företag på avfalls- marknaden. Argumentet att stöden endast kompenserar merkostnader saknar betydelse för deras karaktär av stöd, men bör ändå beaktas för att bedöma om något av de undantag som nämns i artikel 92.3 i EG-fördraget kan tillämpas på stödet.

Varken investeringsbidraget på 2,7 miljoner tyska mark eller de årliga bidrag som GAV fick under åren 1992–1994 förhandsanmäldes enligt artikel 93.3 i EG-fördraget, fastän de inte grundade sig på några godkända stödprogram. Stöden beviljades följaktligen olagligt.

Såväl investeringsbidraget som de årliga bidragen skulle dock kunna komma i fråga för tillämpning av ett av undantagen i artikel 92 i EG-fördraget och artikel 61 i EES-avtalet.

De undantagsbestämmelser som anges i artikel 92.2 i EG-fördraget kan dock inte tillämpas i det föreliggande fallet på grund av stödets karaktär och det faktum att de inte uppfyller förutsättningarna för att tillämpa dessa undantagsbestämmelser.

Dessutom bör det påpekas att staden Aachen inte ligger i ett område som enligt artikel 92.3 a eller 92.3 c i EG-fördraget kan komma i fråga för regionalt stöd.

Med beaktande av såväl de sociala aspekterna på de årliga bidrag som utbetalats för att göra det möjligt för GAV att anställa och utbilda arbetshandikappade personer som

betydelsen av den nya anläggningen – som uppförts inom ramen för genomförandet av en omstruktureringsplan – för att fortsätta GAV:s sociala verksamhet, och det faktum att stöden inte missbrukats för aggressivt uppträdande på marknaden, drar kommissionen slutsatsen att handeln inte påverkats i negativ riktning i en omfattning som strider mot det gemensamma intresset. Kommissionen drar av dessa skäl och med stöd av de efterföljande övervägandena tillsammans med gemenskapens riktlinjer för sysselsättningsstöd⁽¹⁾ och gemenskapens riktlinjer för bedömning av statligt stöd för undsättning och omstrukturering av företag i svårigheter⁽²⁾ slutsatsen att undantagsbestämmelsen i artikel 92.3 c i EG-fördraget kan tillämpas på stöden och att de kan godkännas som stöd för att underlätta utveckling av vissa näringsverksamheter.

De årliga bidragen på totalt 0,48 miljoner tyska mark (utbetalningarna har upphört)

I detta sammanhang bör man beakta att GAV som företag visserligen konkurrerar med andra företag inom sektorn för avfallsåtervinning, men att dess uppgifter sträcker sig utöver denna ekonomiska verksamhet. Företaget är sålunda skyldig att ge tidsbegränsad anställning till och att utbilda arbetshandikappade personer och långtidsarbetslösa. Det innebär en dubbel fördel för de berörda personerna. För det första får de åtminstone för en viss tid arbete och för det andra kan den särskilda utbildning de får vid GAV förbättra deras utsikter att få anställning på den "normala" arbetsmarknaden, som de annars eventuellt för alltid skulle vara utestängda från. På så sätt står GAV:s verksamhet i överensstämmelse med rekommendationerna från Europeiska rådets möte i Cannes, i vilka förstärkta åtgärder för att främja sysselsättningen för efter-satta grupper såsom långtidsarbetslösa, unga människor och äldre arbetstagare slogs fast som ett prioriterat mål.

Dessutom strider GAV:s verksamhet inte heller mot gemenskapens riktlinjer för sysselsättningsstöd. I riktlinje nr 13 slås uttryckligen fast att "traditionellt har kommissionen antagit en välvillig attityd i fråga om sysselsättningsstöd, särskilt stöd som är avsett att uppmuntra företag att skapa arbetstillfällen eller anställa personer som har särskilda svårigheter att få tillträde till arbetsmarknaden." De årliga bidrag som GAV fick 1992–1994 skulle faktiskt uppmuntra företaget att anställa arbetshandikappade i stället för "normala" arbetssökande, men eftersom GAV på grund av sin bolagsordning ändå är skyldigt att anställa sådana personer, kan den bestämmelse som nämns ovan eventuellt inte tillämpas på de årliga bidragen. Dessutom bidrar de årliga bidragen inte direkt till att skapa bestående arbetsplatser för dessa

⁽¹⁾ EGT C 334, 12.12.1995, s. 4.

⁽²⁾ EGT C 368, 23.12.1994, s. 12.

personer. Såsom framgår av riktlinje nr 21 krävs dock vid anställning av arbetshandikappade inte bestående arbetsplatser eller en nettoökning av antalet arbetstillfällen förutsatt att den tidsbegränsade anställningen — såsom fallet är vid GAV — avslutas frivilligt. Den huvudsakliga motiveringen för bestämmelsen i riktlinje nr 13 är att förhindra att ett företag regelbundet anställer arbetshandikappade på basis av tidsbegränsade anställningsavtal, avskedar dem då arbetsavtalet löpt ut och sedan på nytt anställer arbetshandikappade personer med hjälp av ytterligare stöd och igen för en begränsad tid. Ett sådant uppträdande skulle innebära ett uppenbart missbruk av sysselsättningsstöd och skulle endast fungera som företagsstöd till förmån för det aktuella företaget i stället för att skapa arbetstillfällen för arbetshandikappade personer. Såsom redan har förklarats är en sådan risk i fråga om GAV:s verksamhet utesluten redan genom företagets mål, nämligen att bidra till att övervinna sysselsättningsproblemet för arbetshandikappade personer (mellan 1987 och 1995 anställdes och vidareutbildades de facto 440 personer). GAV:s verksamhet kan därför mycket väl anses förenlig med gemenskapens riktlinjer för sysselsättningsstöd.

Dessutom finns det ingenting som tyder på att GAV skulle kunna missbruka stöden för att dumpa priserna. De tyska myndigheterna har otvetydigt påvisat att ett sådant uppträdande är uteslutet tack vare förfarandet för att kontrollera GAV:s verksamhet. I avtalet mellan staden Aachen och GAV föreskrivs att användningen av stöden skall övervakas av Jugendamt, en oberoende konsult, och revisionsmyndighet. Den dokumentation som Tyskland lagt fram bevisar att dessa kontroller faktiskt utförs.

Vidare framgår det av den rapport som utarbetades i november 1994 av en oberoende konsult att omfattningen av de årliga bidragen inte endast var begränsad, utan att de år för år också minskade i sådan utsträckning att de ekonomiska nackdelar som uppkom för GAV på grund av dess särskilda sociala uppgift till och med var 124 000 tyska mark större än de offentliga medel som företaget hade fått som kompensation. I övrigt framgick det entydigt av de två rapporter från oberoende konsulter från november 1994 respektive mars 1996 som kommissionen hade till sitt förfogande att GAV:s priser inte låg under de genomsnittliga marknadspriserna, utan i de flesta fall till och med låg högre än dessa.

På grundval av stödets sociala effekter, som skulle sätta GAV i stånd att uppfylla sina särskilda sociala uppgifter, och det faktum att dessa stöd å andra sidan inte missbrukats för ett aggressivt uppträdande på marknaden, kan man utgå från att handeln inte påverkats i negativ riktning i en omfattning som strider mot det gemensamma intresset och att undantagsbestämmelsen i artikel 92.3 c i EG-fördraget kan tillämpas på de årliga bidragen.

Investeringsbidraget

Beträffande det investeringsbidrag på 2,7 miljoner tyska mark som beviljades 1992 för att uppföra en anläggning för företaget kan för det första konstateras att det inte var direkt avsett att kompensera de sociala merkostnader som uppkommer för GAV på grund av dess särskilda uppgift att anställa och utbilda arbetshandikappade personer.

Inom ramen för förfarandet enligt artikel 93.2 har det dock framgått att det fanns en rad olika motiveringar för att bevilja bidraget, bl.a. att genomföra staden Aachens beslut att i syfte att minska GAV:s årliga underskott integrera företaget i stadens nya system för avfallshantering och på så sätt göra det möjligt för det att fortsätta sin sociala verksamhet. Investeringsbidraget kan därför godkännas enligt undantagsbestämmelsen i artikel 92.3 c i EG-fördraget tillsammans med "gemenskapens riktlinjer för statligt stöd för undsättning och omstrukturering av företag i svårigheter", dock endast under förutsättning att villkoren för dessa riktlinjer är uppfyllda i GAV:s fall.

År 1992 skulle GAV förvisso anses kunna vara ett företag i svårigheter i den mening som avses i riktlinjerna, eftersom företagets skulder vid denna tidpunkt översteg dess tillgångar och det under normala förhållanden hade varit tvunget att lämna in konkursanmälan. Sålunda var den konsoliderade förlusten enligt balansräkningen för 1992 20 000 tyska mark större än det egna kapitalet och företaget hade inga andra tillgångar att erbjuda som säkerhet. I en sådan situation skulle ingen privat bank ha beviljat GAV en kredit som skulle ha gjort det möjligt för företaget att finansiera anläggningen och på så sätt det i stånd att fortsätta sin sociala verksamhet, att sysselsätta och vidareutbilda arbetshandikappade personer.

Uppförandet av den nya anläggningen var däremot en oundgänglig förutsättning för att integrera GAV i det "dubbla systemet", en idé som föreslagits av en oberoende konsult och godkänts av staden Aachen för att minska de enorma underskott som företaget samlat på sig då det ännu enbart var verksamt på området för staden Aachens kommunala avfallshantering.

De konsoliderade årsresultat som presenterats för kommissionen visar att målet att minska underskotten och den därmed sammanhängande förbättringen av GAV:s ekonomiska överlevnadsförmåga har kunnat uppnås. Företagets konsoliderade förlust, som ännu 1992 hade uppgått till 370 000 tyska mark, har tack vare anspråkslösa årliga överskott kunnat minskas till 42 400 tyska mark.

Under förfarandet enligt artikel 93.2 har det även framkommit att det offentliga finansiella stödet till uppförandet av den nya anläggningen var ett oundgängligt villkor för att genomföra det nya konceptet att integrera företaget i staden Aachens system för avfallshantering och därmed för att företaget skulle kunna fortsätta sin sociala verksamhet.

Den gamla sorteringsanläggningen var således endast hyrd och ägaren hade sagt upp hyresavtalet. GAV hade följaktligen varit tvunget att upphöra med sin verksamhet om den nya anläggningen inte hade byggts.

Vidare har de tyska myndigheterna påvisat att det var nödvändigt att uppföra den nya anläggningen för att GAV:s verksamhet skulle uppfylla de tyska miljöbestämmelserna, i synnerhet beträffande luft- och vattenföroreningar samt buller. Eftersom produktionen i den gamla anläggningen inte uppfyllde kraven i bestämmelserna, var de förvaltningsbeslut som gav GAV rätt att utöva sin verksamhet i den gamla anläggningen enbart provisoriska och tidsbegränsade. Den standard som uppnåts i den nya anläggningen går till och med utöver de i bestämmelserna fastslagna normerna.

Dessutom framgår det av Regierungspräsident Kölns förvaltningsbeslut tydligt att det fanns ett nära samband mellan beviljandet av investeringsbidraget och GAV:s sociala verksamhet, eftersom investeringsbidraget beviljades på villkor att GAV under minst 25 år skulle fortsätta att sysselsätta arbetshandikappade personer. I annat fall måste företaget betala tillbaka bidraget.

Vidare påminner GAV med avseende på omslutning, omsättning och antalet anställda, som varierar mellan 40 och 60, mycket om ett småföretag i den mening som anges i gemenskapsbestämmelserna för stöd till små och medelstora företag. För övrigt uppgick 1993 GAV:s andel av den tyska marknaden för återvinningsbart avfall till endast 0,004 % och följaktligen till betydligt mindre av den totala marknaden i gemenskapen.

Dessutom bör man inte glömma att GAV självt i betydande utsträckning bidragit till uppförandet av anläggningen och därmed till omstruktureringen av sin verksamhet genom att tillskjuta 1,3 miljoner tyska mark av egna medel till investeringen på sammanlagt 4 miljoner tyska mark.

Slutligen bör det än en gång konstateras att de tyska myndigheterna lagt fram belägg för att GAV inte har uppträtt aggressivt på marknaden och att de stöd företaget fått inte har missbrukats för sådana ändamål.

På grundval av dessa argument och i synnerhet den betydelse som den nya anläggningen har för att GAV skall kunna fortsätta sin sociala verksamhet kan man anta att handeln inte påverkas i negativ riktning i en omfattning som strider mot det gemensamma intresset och att undantagsbestämmelsen i artikel 92.3 c i EG-fördraget tillsammans med gemenskapens riktlinjer för stöd till undsättning och omstrukturering av företag i svårigheter kan tillämpas på investeringsbidraget från Regierungspräsident Köln.

VI

Eftersom GAV:s marknadsandel är begränsad, företaget bevisligen inte uppträtt aggressivt på marknaden och de argument för stöden som nämns ovan väger tyngre än nackdelarna för den gemensamma marknaden kan stöden till GAV godkännas. Om kommissionen fattade ett avvisande beslut skulle det dessutom vara en signal som gick stick i stäv mot dess egen politik att främja sysselsättningsmöjligheterna för arbetshandikappade. Till godkännandet måste dock knytas villkoret att Tyskland också i fortsättningen genomför lämpliga åtgärder för att kontrollera GAV:s agerande på marknaden och särskilt dess prispolitik.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De årliga bidragen på totalt 0,48 miljoner tyska mark under tiden 1992–1994 och investeringsbidraget på 2,7 miljoner tyska mark som företaget Gemeinnützige Abfallverwertung GmbH (GAV) beviljats av staden Aachen och av Regierungspräsident Köln är olagliga stöd enligt artikel 93.3 i EG-fördraget, eftersom de inte på förhand anmälts till kommissionen.

De stöd som nämns i första stycket är förenliga med den gemensamma marknaden under förutsättning att Tyskland fortsätter att genomföra lämpliga åtgärder för att kontrollera GAV:s uppträdande på marknaden och i synnerhet dess prispolitik, och att syftet med stöden är att underlätta utveckling av vissa näringsverksamheter, utan att påverka handeln i negativ riktning i en omfattning som strider mot det gemensamma intresset.

Artikel 2

Tyskland skall inom två månader efter delgivningen av detta beslut underrätta kommissionen om de åtgärder som vidtagits för att efterkomma det.

Artikel 3

Detta beslut riktar sig till Förbundsrepubliken Tyskland.

Utfärdat i Bryssel den 16 september 1997.

På kommissionens vägnar

Karel VAN MIERT

Ledamot av kommissionen

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 19 maj 1998

**om handelshinder som orsakas av Japans förfaranden för läderimport, fattat i
enlighet med rådets förordning (EG) nr 3286/94***[delgivet med nr K (1998) 1373]*

(98/354/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
FATTAT DETTA BESLUTmed beaktande av Fördraget om upprättandet av Euro-
peiska gemenskapen,med beaktande av rådets förordning (EG) nr 3286/94 av
den 22 december 1994 om fastställande av gemenskaps-
förfaranden på den gemensamma handelspolitikens
område i syfte att säkerställa gemenskapens rättigheter
enligt internationella handelsregler, särskilt regler som
fastställts av Världshandelsorganisationen (WTO)⁽¹⁾,
ändrad genom förordning (EG) nr 356/95⁽²⁾, särskilt artik-
larna 13 och 14 i denna,

efter samråd med rådgivande kommittén, och

med beaktande av följande:

A. FÖRFARANDE

- (1) Den 24 februari 1997 mottog kommissionen ett klagomål i enlighet med artikel 4 i rådets förordning (EG) nr 3286/94 beträffande Japans förfaranden för handel med läder. Klagomålet ingavs av de europeiska garvarnas branschorganisation, Cotance (Confederation of National Associations of Tanners and Dressers of the European Union). Produkterna i fråga var läder av nötkreatur och andra oxdjur samt av hästdjur, garvat och färdigt för beredning och/eller färgning, färgat, med tryck eller präglning, både spaltat och ospaltat läder av får, lamm, get eller killing, garvat och färgat eller präglat.
- (2) Cotance hävdade att export av färdigt läder från Europeiska gemenskapen till Japan praktiskt taget var omöjligt på grund av samverkan mellan följande handelshinder: Förvaltningssystemet för tullkvoterna för färdigt läder, vilket gör att kvoterna inte kan utnyttjas till fullo, subventioner till den japanska läderindustrin samt japanska importörers och läderhandlares konkurrensbegränsande affärsmetoder.
- (3) Klagomålet innehöll tillräckliga bevis för att motivera inledandet av ett undersökningsförfarande enligt rådets förordning (EG) nr 3286/94. Kommis-

sionen inledde därför den 9 april 1997 ett undersökningsförfarande⁽³⁾, vilket ledde till en fördjupad undersökning av kommissionen, både på det faktiska och rättsliga planet, av villkoren för läderimport till Japan. På grundval av denna undersökning drar kommissionen följande slutsatser:**B. HANDELSHINDER****a) Förvaltning av tullkvoter**

- (4) Japan införde 1986 tre tullkvoter för import av färdigt läder av nötkreatur och andra oxdjur (första och andra kvoten) samt av får, lamm, get eller killing (tredje kvoten) inom ramen för vilka en lägre tullsats vid import av dessa produkter tillämpas. 1997 uppgick denna tullsats till mellan 13,9 % och 18,5 % medan tullsatsen för import utanför tullkvoten uppgick till 48,8 %, vilket är en klart avskräckande nivå. Samtidigt som nivån på de tre tullkvoterna som varje år fastställs av parlamentet är låg, underutnyttjas de regelbundet trots det mycket stora intresse som gemenskapens garvare visar för den japanska marknaden.
- (5) Kommissionen konstaterar att förvaltningen av systemet för tilldelning av licenser för import inom ramen för tullkvoterna är oerhört komplicerad. Tilldelningarna till de traditionella importörerna beräknas på grundval av den tidigare importvolymen och ett schablonmässigt tak fastställs för de nya importörerna. Detta system kan kritiserad i flera avseenden:
- (6) För det första ökar tilldelningen till de traditionella importörerna inte alls, eller bara mycket lite, från ett år till ett annat och nya importörer får nöja sig med en mycket liten tilldelning, även om kvoterna inte utnyttjas vid årets utgång.
- (7) För det andra utfärdas licenserna ofta för kvantiteter som inte är ekonomiskt bärkraftiga och den mycket korta giltighetsperioden för vissa licenser som utfärdas i slutet av året hindrar ett optimalt utnyttjande av dem. Giltighetsperioden för outnyttjade licenser kan nämligen inte förlängas för att gälla under följande år.

⁽¹⁾ EGT L 349, 31.12.1994, s. 71.⁽²⁾ EGT L 41, 23.2.1995, s. 3.⁽³⁾ EGT C 110, 9.4.1997, s. 2.

- (8) För det tredje måste licensansökningarna inom ramen för den "allmänna" kvoten, vilken utgör 95 % av den samlade kvoten, invigas på en och samma dag vid årets början. Detta krav förefaller inte rimligt.
- (9) Slutligen har vissa aspekter av förvaltningen av systemet, särskilt de villkor en importör måste uppfylla för att betraktas som traditionell importör, benägenhet att avskräcka utländska företag från att öppna kontor i Japan för direktimport av läder, dvs. utan att använda sig av japanska mellanhänder.
- (10) Mot bakgrund av ovanstående är det kommissionens uppfattning att systemet för tilldelning av importlicenser inom ramen för de tre tullkvoterna för läder är mer komplicerat än nödvändigt och utgör ett indirekt skydd för de inhemska japanska lädertillverkarna.
- (11) På grundval av detta drar kommissionen slutsatsen att förenligheten mellan systemet för tilldelning av importlicenser och artiklarna 1.6 och 3.5g, h, i och j i avtalet om importlicensförfaranden som bifogas Marrakechavtalet om upprättandet av Världshandelsorganisationen (WTO), kan bestridas.

b) Subventioner

- (12) Kommissionen konstaterar även att den japanska regeringen sedan många år tillbaka ger omfattande subventioner för utveckling av de så kallade Dowa - regionerna. Budgeten för detta ändamål uppgick 1996 till 126 000 miljoner yen. Dessa subventioner, som inte har anmälts till WTO, kan betraktas som specifika eftersom de bara beviljas till vissa företag etablerade på territorium som lyder under japansk överhöghet och eftersom det inte finns några neutrala och övergripande kriterier för att avgöra vem som har rätt till dessa subventioner. Dessa företag ligger just i de delar av det japanska territoriet där de japanska garverierna traditionellt är etablerade.
- (13) Härtill kommer ett subventionsprogram för lädersektorn till ett belopp på drygt 300 miljoner yen under 1996, som Japan anmälde i enlighet med artikel XVI i GATT 1994 och artikel 25 i avtalet om subventioner och utjämningsåtgärder. Det finns även en lånegarantifond för läderindustrin. Denna fond lär ge en årlig ränteavkastning på 300 miljoner yen.
- (14) De belopp som beviljas inom ramen för dessa olika program kan innebära att tröskelvärdet på 5 % av värdet på försäljningen av färdigt läder i Dowa-regionerna nås, vilket gör att man kan förmoda att

gemenskapens intresse förorsakas allvarlig skada i enlighet med artiklarna 5 och 6 i avtalet om subventioner och utjämningsåtgärder som bifogas. Marrakechavtalet om upprättandet av Världshandelsorganisationen. Kommissionen drar slutsatsen att åtgärder kan vidtas mot dessa subventioner i enlighet med artikel 7 i avtalet om subventioner och utjämningsåtgärder på grund av deras inverkan på gemenskapens intressen.

- (15) Kommissionens slutsatser grundar sig på tillgängliga uppgifter. Därför kan det bli nödvändigt att komplettera vissa uppgifter för att bekräfta analysen av den ogynnsamma inverkan som subventionerna i fråga har på gemenskapens intressen. Dessa uppgifter kan i förekommande fall inhämtas under tvistlösningsförfarandet genom tillämpning av bilaga V i avtalet om subventioner och utjämningsåtgärder.

c) De japanska importörernas handelsförfaranden

- (16) De japanska importörernas och läderhandlarnas restriktiva handelsförfaranden har inte kunnat påvisas och därför kan detta handelshinder inte fastställas.

C. OGYNNSAM INVERKAN PÅ HANDELN

- (17) Förvaltningssystemet för importlicenser inom ramen för tullkvoterna är en källa till osäkerhet hos exportörerna vilka inte kan förutse utvecklingen av deras försäljning i Japan. Denna osäkerhet avskräcker dem från alla faktiska ansträngningar för att penetrera marknaden. Det leder dessutom till att gemenskapsgarvarnas exportkostnader, som redan är onormalt höga, ökar väsentligt.
- (18) Genom subventionerna till den japanska industrin upprätthålls på ett konstgjort sätt de japanska garvarnas konkurrenskraft på en redan, i många andra avseenden, skyddad marknad. Detta gör det ännu svårare för gemenskapsgarvarna att penetrera den japanska marknaden.
- (19) Resultatet är att gemenskapens export av färdigt läder till Japan är lägre än vad som rimligtvis skulle kunna förväntas på en marknad av denna storlek. Det är nämligen bara cirka 1,7 % både i volym och värde, av gemenskapens export av det läder som

avses i klagomålet som exporteras till Japan. Det begränsade tillträdet till den japanska marknaden får avsevärda negativa handelseffekter för en gemenskapsindustri som i hög grad är beroende av export till industrialiserade länder, vilka är de enda marknaderna som kan köpa stora mängder läder av lyxkvalitet.

D. GEMENSKAPENS INTRESSE

- (20) Med anledning av dessa negativa handelseffekter, som drabbar garvarna i flera medlemsstater, är det i gemenskapens intresse att agera.
- (21) Efter antagandet 1984 av GATT-panelens rapport om de åtgärder som Japan har vidtagit avseende import av läder⁽¹⁾, förväntade sig gemenskapen dessutom att Japan faktiskt skulle förbättra villkoren för tillträdet till denna marknad. Eftersom detta mål inte helt har uppfyllts förefaller det vara i gemenskapens intresse att agera i syfte att åtgärda denna situation.

E. SLUTSATSER OCH ÅTGÄRDER SOM BÖR VIDTAS

- (22) Undersökningen har påvisat att det nuvarande japanska systemet inte möjliggör någon väsentlig ökning av gemenskapens export av läder till Japan. En väsentlig förbättring av villkoren för tillträde till denna marknad förutsätter omfattande förändringar av förvaltningssystemet för importlicenser och av subventionsprogrammen.
- (23) De olika svaren från de japanska myndigheterna visar tydligt att dessa inte har för avsikt att genomföra några av de förväntade förändringarna. Under dessa omständigheter innebär tvistlösningsförfarandet i Marrakechavtalet om upprättandet av

WTO det enda sättet för gemenskapen att göra sina rättigheter gällande.

- (24) Kommissionen kommer därför att föreslå att Japan deltar i ett internationellt samrådsförfarande inom ramen för WTO:s tvistlösningsförfarande i enlighet med artikel 6 i avtalet om importlicensförfaranden och artiklarna 7 och 30 i avtalet om subventioner och utjämningsåtgärder.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Förvaltningen av de tre tullvoterna som öppnats för import av läder till Japan och de konsekvenser som den japanska regeringens subventioner till den japanska läderindustrin får för gemenskapens intressen, utgör "handels hinder" enligt artikel 2 i förordning (EG) nr 3286/94.
2. I enlighet med överenskommelsen om regler och förfaranden för tvistlösning liksom med alla andra relevanta bestämmelser i Marrakechavtalet om upprättandet av Världshandelsorganisationen, inleder Europeiska gemenskapen ett förfarande mot Japan avseende de handelshinder som fastställs i artikel 1.1.

Artikel 2

Detta beslut skall tillämpas från och med den dag det offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Utfärdat i Bryssel den 19 maj 1998.

På kommissionens vägnar

Leon BRITTAN

Vice ordförande

⁽¹⁾ Panel om de åtgärder som Japan har vidtagit avseende import av läder; panelens rapport antogs den 15 – 16 maj 1984 (L/5623).

RÄTTELSER

Rättelse till rådets förordning (EG) nr 782/98 av den 7 april 1998 om ändring av förordning (EG) nr 1626/94 om vissa tekniska åtgärder för bevarande av fiskeresurserna i Medelhavet

(Europeiska gemenskapernas officiella tidning L 113 av den 15 april 1998)

På sidan 6, tredje stycket i ingressen, beaktandemeningen oräknad, andra raden, skall ordet "framtida" utgå.

Rättelse till kommissionens förordning (EG) nr 803/98 av den 16 april 1998 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 2275/96 om särskilda åtgärder inom sektorn för levande växter och blomsterprodukter för år 1998

(Europeiska gemenskapernas officiella tidning L 115 av den 17 april 1998)

På sidan 6, artikel 5.1, skall det

i stället för: "den 15 mars 1998."

vara: "den 15 maj 1998."
